

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Наказателния кодекс

(Обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм. и доп., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм. и доп., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм. и доп., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм. и доп., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 97 от 1995 г.; изм. и доп., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г. – бр. 120 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 98 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г., бр. 59, 75 и 102 от 2006 г., бр. 38, 57, 64, 85, 89 и 94 от 2007 г., бр. 19, 67 и 102 от 2008 г., бр. 12, 23, 27, 32, 47, 80, 93 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 32 от 2010 г., бр. 33 и 60 от 2011 г., бр. 19, 20 и 60 от 2012 г., бр. 17, 61 и 84 от 2013 г., бр. 19, 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 74, 79 и 102 от 2015 г., бр. 32 и 47 от 2016 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 83 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2016 г.)

§ 1. В чл. 93 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 21 думата „компютърна“ се заменя с „информационна“, накрая се поставя запетая и се добавя „както и компютърните данни, съхранявани, обработвани, извлечени или предавани от такова устройство или група от устройства с цел оперирането с тези данни и използването, защитата и поддръжката им“.

2. Точка 22 се изменя така:

„22. „Компютърни данни“ е всяко представяне на факти, информация или понятия във форма, подаваща се на обработка в информационни системи, включително програма, която е в

състояние да направи така, че дадена информационна система да изпълни определена функция;”.

3. В т. 23 думата „компютърна“ се заменя с „информационна“.

4. В т. 25 думите „компютърни системи“ се заменят с „информационни системи“.

5. В т. 26 думите „компютърна система“ се заменят с „информационна система“.

6. В т. 27 думите „компютърните системи“ и „компютърни системи“ се заменят съответно с „информационните системи“ и „информационни системи“.

7. Създават се т. 31-33:

„31. „Спот договор за стоки“ е всеки договор за доставка на стока, търгувана на спот пазара, която се доставя веднага след окончателното прехвърляне на средствата по разплащателната сметка на участниците в платежния процес, както и всеки договор да се закупи или продаде актив в определен бъдещ момент на определена между страните цена, който не е финансов инструмент;

32. „Бенчмарк“ е всеки публикуван курс, индекс или цифра, който е направен публично достояние или се публикува и периодично или редовно се определя чрез прилагането на формула или въз основа на стойността на един или повече базови активи или цени, включително прогнозираните цени, действителни или прогнозираните лихвени проценти или други стойности, или проучвания, и въз основа на който се определя сумата, дължима по даден финансов инструмент, или стойността на даден финансов инструмент;

33. „Взривно или друго смъртоносно устройство“ е:

а) взривно или запалително оръжие или устройство, предназначено или имащо способност да причинява смърт, тежки и средни телесни повреди или значителни имуществени вреди;

б) оръжие или устройство, предназначено или имащо способност да причинява смърт, тежки и средни телесни повреди или значителни имуществени вреди чрез изпускане, разпръскване или допир на отровни химически вещества, биологични агенти или токсини, или подобни вещества, или радиация, или радиоактивен материал.“

§ 2. В чл. 108а се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Който с цел да създаде смут и страх в населението или да заплаши, или да принуди орган на властта, представител на обществеността или представител на чужда държава или на международна организация да извърши или да пропусне нещо

извърши престъпление по чл. 115, чл. 128, чл. 142, чл. 142а, ал. 3, т. 2, чл. 143, чл. 143а, чл. 144, ал. 2, чл. 170, ал. 3, чл. 216, ал. 1 и 5, чл. 319б - 319г, чл. 326, чл. 330, чл. 333, чл. 334, чл. 336а, чл. 336б, чл. 337, чл. 339, чл. 340, чл. 341а, чл. 341б, чл. 341г, чл. 344, чл. 347, ал. 1, чл. 348, чл. 349, чл. 350, чл. 352, ал. 1, 2 и 3, чл. 354, чл. 356е, чл. 356з и чл. 356к, се наказва за тероризъм с лишаване от свобода от пет до петнадесет години, а когато е причинена смърт - с лишаване от свобода от петнадесет до тридесет години, доживотен затвор или доживотен затвор без замяна."

2. В ал. 2:

а) в т. 1 след думите „по ал. 1“ се поставя запетая и се добавя „3, 4, 6 или 7“;

б) в т. 3 след думите „по ал. 1“ се добавя „3, 4, 6 или 7“ и се поставя запетая.

§ 3. В чл. 110, ал. 1 след думите „чл. 108а, ал. 1“ се поставя запетая и се добавя „6 или 7“.

§ 4. В чл. 142а ал. 3 се изменя така:

„(3) Ако деянието по предходните алинеи е извършено по отношение на:

1. бременна жена, малолетно или непълнолетно лице;

2. лице, ползващо се с международна защита,

наказанието е лишаване от свобода от три до десет години.“

§ 5. В чл. 171 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 след думата „противозаконно“ се добавя „осъществи достъп до или“.

2. Създава се нова ал. 4:

„(4) Наказанието по ал. 3 се налага и когато предмет на деянието са компютърни данни, изпращани в рамките на една или между повече информационни системи, включително електромагнитни емисии от информационна система.“

3. Досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея след думите „ал. 3“ се добавя „и 4“.

§ 6. В чл. 195, ал. 1 се създава т. 11:

„11. ако кражбата е с цел набавяне на средства за извършване на престъпление по чл. 108а, ал. 1, 2, 6 или 7.“

§ 7. В чл. 216, ал. 3 думата „компютър“ се заменя с „информационна система“.

§ 8. В чл. 244, ал. 1 след думите „по чл. 243, ал. 2“ се добавя „приеме“ и се поставя запетая, а след думите „през границата на страната“ се добавя „или ги превозва“.

§ 9. В чл. 244а, ал. 1 след думата „изготвя“ се поставя запетая и се добавя „приема, придобива, пренася през границата на страната или превозва“, а след думата „чужбина“ се добавя „или парични знаци, които все още не са емитирани, но са предназначени за пускане в обращение като законно платежно средство“.

§ 10. В чл. 246 ал. 3 се изменя така:

„(3) Който изготвя, приема, придобива, пази или укрива предмети, материали или оръдия, компютърни програми и данни, както и всякакви други средства или елементи за защита на паричните знаци, за които знае, че са предназначени или че са послужили за изготвяне на неистински парични знаци или за подправка на парични или други знаци или платежни инструменти по чл. 243, ал. 2, се наказва с лишаване от свобода до шест години.“

§ 11. В чл. 248а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „за да получи“ се заменят със „за да бъдат получени“, а накрая се поставя запетая и се добавя „както и средства, принадлежащи на българската държава, с които се дофинансират проекти, финансирани със средства от тези фондове“.

2. В ал. 3 след думата „управлява“ съюзът „и“ се заменя с „или“, а след думите „юридическо лице“ се добавя „или гражданско дружество“.

3. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Ако в резултат на деянието по ал. 2 са получени средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава, както и средства, принадлежащи на българската държава, с които се дофинансират проекти, финансирани със средства от тези фондове, наказанието е лишаване от свобода от две до осем години.“

§ 12. Създават се чл. 260а-260в:

„Чл. 260а. (1) Който придобие или се разпореди за собствена сметка или за сметка на трето лице, пряко или косвено, с финансови инструменти, като противозаконно използва вътрешна информация, отнасяща се до тях, и от това са настъпили немаловажни вредни последици, когато е извършено от лице, което разполага с вътрешна информация, поради това че:

1. е член на административния, управителния или надзорния орган на емитента или участник на пазара на квоти за емисии, или

2. има дялово участие в капитала на емитент или участник на пазара на квоти за емисии, или

3. има достъп до информацията чрез изпълнението на дейност, професия или служебни задължения,

се наказва за злоупотреба с вътрешна информация с лишаване от свобода до четири години, като съдът може да постанови лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7.

(2) Наказанието по ал. 1 се налага и на онзи, който придобие или се разпореди за собствена сметка или за сметка на трето лице, пряко или косвено, с финансови инструменти, като противозаконно използва вътрешна информация, отнасяща се до тях, придобита извън случаите по ал. 1, за която знае, че е вътрешна, и от това деяние са настъпили немаловажни вредни последици.

(3) Наказанието по ал. 1 се налага и на онзи, който след като е подал нареждане за финансов инструмент получи вътрешна информация, отнасяща се за него, и въз основа на нея го отмени или измени и от това са настъпили немаловажни вредни последици.

(4) Наказанието по ал. 1 се налага и на онзи, който след като е подал нареждане или оферта за собствена сметка или за сметка на трета страна, при продажби на търг на квоти за емисии или на други основания на тях тръжни продукти, които се провеждат съгласно Регламент (ЕС) 1031/2010 на Комисията от 12 ноември 2010 г. относно графика, управлението и други аспекти на търга на квоти за емисии на парникови газове съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността (ОВ, L 302/1 от 18 ноември 2010 г.), получи вътрешна информация, отнасяща се за тях, и въз основа на нея измени или отмени нареждане или подаде, измени или отмени оферта и от това са настъпили немаловажни вредни последици.

(5) Който въз основа на вътрешна информация подбужда друго лице или препоръчва на друго лице да придобие или да се разпореди с финансови инструменти, да измени или да отмени нареждане за финансов инструмент, за който се отнася вътрешната информация, се наказва с лишаване от свобода до четири години.

(6) Наказанието по ал. 5 се налага и на онзи, който знае, че е бил склонен въз основа на вътрешна информация и подаде, измени или отмени нареждане за финансов инструмент, за който се отнася информацията, и от това са настъпили значителни вредни последици.

(7) Наказанието е лишаване от свобода от две до пет години и глоба от хиляда до три хиляди лева, когато деянието по ал. 1, 2 и 3 е извършено:

1. от две или повече лица, стоворили се предварително;
2. от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група;

3. и ако причинената вреда е в големи размери.

(8) Когато деянието по ал. 1-5 е в особено големи размери, наказанието е лишаване от свобода от три до шест години, глоба от хиляда до десет хиляди лева и лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7, като съдът може да наложи и конфискация до една втора от имуществото на дееца.

(9) В случаите по предходните алинеи предметът на престъплението се отнема в полза на държавата, а когато липсва или е отчужден, се присъжда неговата равностойност.

Чл. 260б. (1) Който противозаконно разкрие вътрешна информация, с която разполага относно финансов инструмент, освен когато разкриването се извършва при обичайното изпълнение на дейността, професията или служебните задължения, или представлява пазарно проучване, и от това са настъпили немаловажни вредни последици, се наказва за незаконно разкриване на вътрешна информация с лишаване от свобода до две години.

(2) Наказанието по ал. 1 се налага и на онзи, който разгласи склоняване или препоръка по чл. 260а, ал. 5, когато знае, че склоняването или препоръката се основават на вътрешна информация и от това разгласяване са настъпили немаловажни вредни последици.

Чл. 260в. (1) Който противозаконно сключва сделки или подава нареждания за търговия, или по друг начин дава неверни или подвеждащи сигнали за предлагането, търсенето или цената на финансов инструмент или свързан спот договор за стоки или определя тази цена на необичайно или фиктивно ниво, освен ако причините за сключване на сделките или подаването на нареждания са законосъобразни и сделките и нарежданията са в съответствие с пазарните практики на мястото за търговия, и от това са настъпили немаловажни вредни последици, се наказва за манипулиране на пазара с лишаване от свобода до четири години и глоба от хиляда до три хиляди лева.

(2) Който чрез използване на фиктивно средство или чрез въвеждане в заблуждение сключва сделки или подава нареждания за търговия, или извършва друг вид дейност или действие, което оказва влияние върху цената на един или повече финансови инструменти или свързан спот договор за стоки, и от това са настъпили немаловажни вредни последици, се наказва с лишаване от свобода от две до четири години.

(3) Който с цел да осигури предимство или да набави облага за себе си или за друго разпространява информация чрез медия или по друг начин, която дава неверни или подвеждащи сигнали за предлагането, търсенето или цената на финансов инструмент или на свързан спот договор за стоки, или определя за един или повече финансови инструменти или свързан спот договор за стоки цена на необичайно или фиктивно равнище

и от това са настъпили немаловажни вредни последици, се наказва с лишаване от свобода до четири години и глоба от три до пет хиляди лева.

(4) Който предостави невярна или подвеждаща информация или входни данни или по какъвто и да е друг начин манипулира изчисляването на бенчмарк и от това са настъпили немаловажни вредни последици, се наказва с лишаване от свобода от една до четири години.

(5) Когато причинената вреда е в големи размери, наказанието е лишаване от свобода от две до пет години, глоба от хиляда до десет хиляди лева и лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7, като съдът може да наложи и конфискация до една втора от имуществото на дееца.

(6) Когато причинената вреда е в особено големи размери, наказанието е лишаване от свобода от три до шест години, глоба от пет до двадесет хиляди лева и лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7, като съдът може да наложи и конфискация на не по-малко от една втора от имуществото на дееца.

(7) В случаите по предходните алинеи предметът на престъплението се отнема в полза на държавата, а когато липсва или е отчужден, се присъжда неговата равностойност."

§ 13. В чл. 308, ал. 3, т. 1 думите „чл. 108а, ал. 1 или 2" се заменят с „чл. 108а, ал. 1, 2, 6 или 7".

§ 14. В чл. 309 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

„(3) Когато деянието по ал. 1 е извършено, за да се докаже, че съществуват или не съществуват или че са прекратени или изменени права върху акции, дялове от търговско дружество или част или цяло търговско предприятие като съвкупност от права, задължения и фактически отношения, наказанието е лишаване от свобода от една до шест години."

2. Създава се ал. 4:

„(4) Когато с деяние по ал. 3 са причинени щети в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, наказанието е лишаване от свобода от една до десет години. Съдът може да постанови конфискация на част или на цялото имущество на виновния и да го лиши от права по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7."

3. Досегашната ал. 3 става ал. 5 и се изменя така:

„(5) В маловажни случаи по ал. 1 и 2 наказанието е пробация или глоба от сто до триста лева, а по ал. 3 – лишаване от свобода до една година или пробация, или глоба от сто до триста лева."

§ 15. В чл. 319а се правят следните изменения:

1.Алинея 1 се изменя така:

„(1) Който неправомерно осъществи достъп до информационна система или части от нея, в немаловажни случаи се наказва с лишаване от свобода до две години.“

2.В ал. 2 думите „една година или глоба до три хиляди лева“ се заменят с „две години и глоба до три хиляди лева“.

3.В ал. 3 думите „три години или глоба до пет хиляди лева“ се заменят с „три години и глоба до пет хиляди лева“.

§ 16. В чл. 319б се правят следните изменения и допълнения:

1.Алинея 1 се изменя така:

„(1) Който неправомерно добави, копира, използва, промени, пренесе, изтрие, повреди, влоши, скрие, унищожи компютърни данни в информационна система или спре достъпа до такива данни, в немаловажни случаи се наказва с лишаване от свобода до две години и глоба до три хиляди лева.“

2.В ал. 2 думите „две години и глоба до хиляда лева“ се заменят с „три години и глоба до пет хиляди лева“.

3.Създават се ал. 4 и 5:

„(4) Ако деянието по ал. 1 е извършено чрез компютърна програма, парола, код за достъп или други данни за достъп до информационна система или до част от нея, предназначени да засегнат повече от една информационна система, и тези последици са настъпили, наказанието е лишаване от свобода от една до четири години и глоба до шест хиляди лева.

(5) Наказанието е лишаване от свобода от пет до осем години и глоба до десет хиляди лева, когато деянието по ал. 1:

1. е извършено от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група;

2. е извършено срещу информационна система, която е част от критична инфраструктура;

3. представлява особено тежък случай.“

§ 17. В чл. 319в се правят следните изменения и допълнения:

1.В ал. 1 думите „магнитен, електронен, оптичен“ се заменят с „електронен“ и думите „две години“ се заменят с „три години“.

2.В ал. 2 след думите „лишаване от свобода“ се добавя „от една“.

§ 18. В чл. 319г се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „компютърна система“ се заменят с „информационна система“ и след думите „се наказва с“ се добавя „лишаване от свобода до три години и“.

2. В ал. 2 думите „компютърна система“ се заменят с „информационна система“.

3. В ал. 3 думите „до три години и глоба до хиляда лева“ се заменят с „до пет години и глоба до три хиляди лева“.

§ 19. В чл. 319д се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Който създава, набавя за себе си или за друго, внася или по друг начин разпространява компютърни програми, пароли, кодове или други подобни данни за достъп до информационна система или част от нея с цел да се извърши престъпление по чл. 171, ал. 3, чл. 319а, чл. 319б, чл. 319в или чл. 319г, се наказва с лишаване от свобода до две години.“

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Когато с деянието по ал. 1 са разкрити лични данни, класифицирана информация или друга защитена от закона тайна, доколкото извършеното не съставлява по-тежко престъпление, наказанието е лишаване от свобода до три години.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и се изменя така:

„(3) За деяние по ал. 1, извършено с користна цел от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група, или ако с него са причинени значителни вреди или са настъпили други тежки последици, наказанието е лишаване от свобода до пет години.“

§ 20. В чл. 320, ал. 2 след думите „чл. 108а, ал. 1“ се поставя запетая и се добавя „2-4, 6 или 7“.

§ 21. Член 320а се изменя така:

„Чл. 320а. Който се закана да извърши престъпление по чл. 108а, ал. 1-4, 6 или 7, чл. 330, чл. 333, чл. 334, чл. 336а, чл. 336б, ал. 1, чл. 340, чл. 341а, чл. 341б, чл. 341г, чл. 342, ал. 3, чл. 344, чл. 349, чл. 350, чл. 352, ал. 1, чл. 356е или чл. 356к и това заканване би могло да предизвика основателно опасение за осъществяването му, се наказва с лишаване от свобода до две години.“

§ 22. Създават чл. 336а и 336б:

„Чл. 336а. (1) Който, за да причини смърт, тежка или средна телесна повреда или да причини значителни имуществени вреди постави взривно или друго смъртоносно устройство на или във близост до място за обществено ползване, държавен или правителствен обект, система за обществен транспорт или

инфраструктурен обект, се наказва с лишаване от свобода от три до дванадесет години.

(2) С наказанието по ал. 1 се наказва и онзи, който със същата цел изготвя, пренася, предава, доставя или набавя взривно или друго смъртоносно устройство.

(3) Който с целта по ал. 1 причини взрив или задейства взривно или друго смъртоносно устройство на място за обществено ползване, в държавен или правителствен обект, в система за обществен транспорт или в инфраструктурен обект, ако деянието не съставлява по-тежко престъпление, се наказва с лишаване от свобода от пет до петнадесет години.

(4) Когато с деяние по ал. 1-3 е причинена тежка или средна телесна повреда другиму, наказанието е лишаване от свобода от десет до двадесет години.

(5) Когато с деяние по ал. 1-3 е причинена смърт другиму, наказанието е лишаване от свобода от петнадесет до двадесет години.

Чл. 336б. (1) Който създаде опасност за живота на друго или за причиняване на тежка или на средна телесна повреда, или на значителна вреда, като:

1. използва взривно вещество, радиоактивен материал, биологично, химично или ядрено оръжие или друго ядрено съоръжение срещу или във въздухоплатателно средство, на кораб или на неподвижна платформа, разположена върху континенталния шелф;

2. изпусне, излее, изхвърли или разтоварва от въздухоплатателно средство, от кораб или от неподвижна платформа, разположена върху континенталния шелф, взривно вещество, радиоактивен материал, биологично, химично или ядрено оръжие или друго ядрено съоръжение;

3. изпусне, излее, изхвърли или разтоварва от въздухоплатателно средство, от кораб или от неподвижна платформа, разположена върху континенталния шелф, петрол, втечен природен газ, опасно или вредно вещество, извън случаите по т. 2;

4. използва въздухоплатателно средство или кораб, се наказва с лишаване от свобода от пет до петнадесет години.

(2) С наказанието по ал. 1 се наказва и онзи, който противозаконно превозва на въздухоплатателно средство или на кораб оръжие, опасно вещество, материал, информационна технология или друг предмет, предвиден в международен договор, влязъл в сила за Република България.

(3) Когато с деяние по ал. 1 и 2 е причинена тежка или средна телесна повреда другиму, наказанието е лишаване от свобода от десет до двадесет години.

(4) Когато с деяние по ал. 1 и 2 е причинена смърт другиму, наказанието е лишаване от свобода от петнадесет до двадесет години или доживотен затвор.

(5) В случаите по ал. 1 - 4 съдът налага и лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 7."

§ 23. В чл. 340 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава нова ал. 3:

"(3) С наказанието по предходната алинея се наказва и онзи, който разруши кораб или причини повреда на неговия товар, която е от естество да застраши сигурността му при плаване, или разруши неподвижна платформа, включително когато е разположена върху континенталния шелф, или ѝ причини повреда, която застрашава нейната сигурност."

2. Създава се ал. 4:

"(4) С наказанието по ал. 2 се наказва и онзи, който чрез използване на устройство, вещество или оръжие разруши или причини значителни имуществени вреди на съоръженията на летище или на намиращо се на територията му въздухоплавателно средство, което не е в експлоатация, или прекъсне дейността на службите на летището, като това застраши или е от естество да застраши сигурността на летището."

3. Досегашната ал. 3 става ал. 5.

§ 24. В чл. 341, ал. 1 думите „ал. 1 и 2“ се заменят с „ал. 1-4“.

§ 25. В чл. 341а се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 4:

"(4) С наказанието по предходната алинея се наказва и онзи, който чрез използване на устройство, вещество или оръжие извърши насилие спрямо лице, намиращо се на територията на летище, ако деянието е от естество да застраши здравето или живота на околните и не съставлява по-тежко престъпление."

2. Досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея думите „ал. 3“ се заменят с „ал. 5“.

3. Досегашната ал. 5 става ал. 6.

§ 26. В чл. 341б се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „или в полет“ се добавя „или кораб, намиращ се в открито море или в международни води, или неподвижна платформа, разположена върху континенталния шелф“ и се поставя запетая, а думите „такова средство“ се заменят с „такива средства“.

2. В ал. 3, буква „а“ накрая се поставя запетая и се добавя „кораба или платформата“.

§ 27. Създава се чл. 341г:

„Чл. 341г. (1) Който постави на кораб, намиращ се в открито море или в международни води, или на неподвижна платформа, разположена върху континенталния шелф, устройство или вещество, което може да ги разруши или повреди, или да повреди товара на кораба, ако деянието е от естество да застраши тяхното безопасно ползване, се наказва с лишаване от свобода от три до дванадесет години.

(2) Който застраши безопасното плаване на кораб, като:

1. разруши, повреди или наруши работата на морски навигационни съоръжения;

2. съобщи информация или даде сигнал, за които знае, че са лъжливи, постави лъжлив знак или премахне, или премести знак, предназначен за обезпечаване сигурността на движението, се наказва с лишаване от свобода от три до петнадесет години.

(3) Който извърши насилие спрямо лице, намиращо се на борда на кораб или на неподвижна платформа, разположена върху континенталния шелф, ако деянието е от естество да застраши тяхното безопасно ползване, и не съставлява по-тежко престъпление, се наказва с лишаване от свобода от пет до десет години.

(4) Когато в случаите по предходните алинеи е последвала средна или тежка телесна повреда или смърт на едно или повече лица, налагат се съответно предвидените в чл. 340, ал. 5 наказания.

(5) Когато деянието по ал. 1 е извършено по непредпазливост и са настъпили последици по чл. 341, налагат се съответно предвидените в този член наказания.“

§ 28. В чл. 356е се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Който унищожи или повреди ядрено съоръжение, ядрен материал или източник на йонизиращи лъчения и с това създаде опасност за живота или за здравето на другото, за увреждане на околната среда или за настъпване на значителни имуществени вреди, се наказва с лишаване от свобода от пет до петнадесет години.“

2. В ал. 2 се създава буква „в“:

„в) вреда за околната среда или значителна имуществена вреда.“

§ 29. В чл. 356к се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Който без надлежно разрешение произвежда, обработва, видоизменя, обезврежда, получава, придобие по какъвто и да е начин, държи, използва, разпръсква, унищожава, погребва, превозва, пренася, премества, изпраща или предава другиму ядрен материал или източници на йонизиращи лъчения или компоненти за тях, се наказва с лишаване от свобода от една до шест години.“

2. В ал. 2:

а) в т. 1 след думите „околната среда“ се добавя „или на значителни имуществени вреди“;

б) в т. 2 след думите „околната среда“ се добавя „или на значителни имуществени вреди“.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 30. Този закон въвежда изискванията на:

1. Директива 2013/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 12 август 2013 година относно атаките срещу информационните системи и за замяна на Рамково решение 2005/222/ПВР на Съвета (ОВ, L 218 от 14 август 2013 г.).

2. Директива 2014/62/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година относно защитата по наказателноправен ред на еврото и на другите парични знаци срещу подправяне и за замяна на Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета (ОВ, L 151 от 21 май 2014 г.).

3. Директива 2014/57/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно наказателноправните санкции за пазарна злоупотреба (Директива за пазарната злоупотреба) (ОВ, L 173 от 12 юни 2014 г.).

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 31. В Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 86 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 46 и 109 от 2007 г., бр. 69 и 109 от 2008 г., бр. 12, 27, 32 и 33 от 2009 г., бр. 15, 32 и 101 от 2010 г., бр. 13, 33, 60, 61 и 93 от 2011 г., Решение № 10 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 93 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 19, 20, 25 и 60 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 71 от 2013 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 42, 60, 74 и 79 от 2015 г. и бр. 32, 39, 62, 81 и 95 от 2016 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 35, ал. 2 след думите „252 – 260“ се поставя запетая и се добавя „260а – 260в“.

2. В чл. 411а, ал. 1, т. 3 след думите „чл. 256, ал. 2, предложение второ“ се поставя запетая и се добавя „чл. 260а, ал. 7, т. 2“ и след думите

„чл. 280, ал. 2, т. 5“ се поставя запетая и се добавя „чл. 319б, ал. 5, т. 1, чл. 319д, ал. 3, предложение второ“.

§ 32. В Закона за административните нарушения и наказания (обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.; изм. и доп., бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101 от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр. 24 от 1987 г., бр. 94 от 1990 г., бр. 105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр. 102 от 1995 г., бр. 12 и 110 от 1996 г., бр. 11, 15, 59, 85 и 89 от 1998 г., бр. 51, 67 и 114 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 25, 61 и 101 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 39 и 79 от 2005 г., бр. 30, 33, 69 и 108 от 2006 г., бр. 51, 59 и 97 от 2007 г., бр. 12, 27 и 32 от 2009 г., бр. 10, 33, 39, 60 и 77 от 2011 г., бр. 19, 54 и 77 от 2012 г., бр. 17 от 2013 г., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 81 от 2015 г. и бр. 76 и 101 от 2016 г.), в чл. 83а, ал. 1 в основния текст след думите „чл. 164, ал. 1“ се поставя запетая и се добавя „чл. 171, ал. 3“, след числото „215“ се добавя „чл. 216, ал. 3“ и след числото „256“ се добавя „260а – 260в“.

Законът е приет от 43-ото Народно събрание на 2016 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Щецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс

С предложения проект на Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс (ЗИД на НК) се цели въвеждане в националното законодателство на изискванията на следните директиви:

- Директива 2013/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 12 август 2013 година относно атаките срещу информационните системи и за замяна на Рамково решение 2005/222/ПВР на Съвета;

- Директива 2014/57/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно наказателноправните санкции за пазарна злоупотреба (Директива за пазарната злоупотреба);

- Директива 2014/62/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година относно защитата по наказателноправен ред на еврото и на другите парични знаци срещу подправяне и за замяна на Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета.

С предложения проект на Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс се цели въвеждане в националното законодателство на разпоредбите на Директива 2013/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 12 август 2013 година относно атаките срещу информационните системи и за замяна на Рамково решение 2005/222/ПВР на Съвета.

Директива 2013/40/ЕС установява минимални правила за определянето на престъпленията и наказанията в областта на атаките срещу информационните системи с цел да способства за предотвратяването на тези престъпления и да подобри сътрудничеството между съдебните и други компетентни органи. Информационните системи представляват ключов елемент от политическото, социалното и икономическото взаимодействие в Европейския съюз.

Все по-често и в по-голяма степен обществото зависи от информационните системи. Безпроблемното им функциониране и сигурността им в Европейския съюз са от изключително значение за развитието на вътрешния пазар и на конкурентоспособна и иновационна икономика. Осигуряването на подходящи равнища на защита на информационните системи следва да е част от цялостна ефективна рамка за превантивни мерки, съпътстваща реакцията на наказателното право спрямо киберпрестъпността.

За транспониране на Директива 2013/40/ЕС се предлагат изменения в чл. 93 от НК, като вместо понятието „компютърна система“ се въвежда по-широкото понятие „информационна

система" и се допълват дефинициите в съответствие с определенията на директивата.

В съответствие с директивата се синхронизират съставите и размерът на наказанията в чл. 171, ал. 3, чл. 216, ал. 3 и чл. 319а-319д относно незаконния достъп до информационни системи, незаконната намеса в информационни системи и компютърни данни, както и незаконното прихващане на такива данни. Към изпълнителните деяния по чл. 319б се включват „пренасяне“, „повреждане“, „влошаване“, „скриване“ и „спиране на достъпа“ до компютърни данни в информационна система, в съответствие с изискванията на директивата. С предложените изменения на чл. 319б за първи път се криминализира създаването на т.н. „ботнети“, установяване на контрол от разстояние върху значителен брой компютри посредством заразяването им със зловреден софтуер чрез целенасочени кибернетични атаки.

- На следващо място, проектът предлага въвеждане на изискванията на Директива 2014/57/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно наказателноправните санкции за пазарна злоупотреба (Директива за пазарната злоупотреба). В тази връзка със законопроекта се предлага в глава седма на Особената част да се създадат разпоредби (чл. 260а-260в), с които да се засилят мерките срещу пазарната злоупотреба. В чл. 93 се предлага дефиниция на „spot договор за стоки“ и „бенчмарк“. За разпоредбите на чл. 260а-260в следва да се имат предвид определенията в чл. 2 на Директивата за пазарната злоупотреба, изискванията на която се въвеждат с проекта на Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс.

Предвиждат се наказателноправни санкции, които са израз на по-силно обществено въздействие в сравнение с административните санкции. Един интегриран и ефикасен финансов пазар и наличието на по-голямо доверие от страна на инвеститорите изисква лоялни пазарни отношения. Безпроблемното функциониране на пазарите на ценни книжа и доверието на обществеността в тези пазари са необходими предпоставки за икономически растеж и благоденствие.

Пазарната злоупотреба вреди на целостта на финансовите пазари и разколебава доверието на обществеността. Инкриминирането на най-тежките форми на пазарна злоупотреба поставя ясни прагове за видовете поведение, които се считат за особено неприемливи. Действията, свързани със злоупотребата с вътрешна информация, нейното незаконно разкриване и манипулирането на пазара от лице, работещо във финансовия сектор или в надзорен или регулаторен орган, засягат в голяма степен целостта на пазара, стойността на финансовия инструмент и им причиняват значителни вреди.

Предложеният размер на наказанията е съобразен с установените от чл. 7 на директивата изисквания към държавите членки относно размера на наказанието „лишаване от свобода“.

- Третата директива, която се въвежда с настоящия законопроект, е Директива 2014/62/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година относно защитата по наказателноправен ред на еврото и на другите парични знаци срещу подправяне и за замяна на Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета.

С цел осигуряване на подходяща защита на еврото и на другите парични знаци, чието обращение е разрешено със закон, чрез резултатни и ефикасни наказателноправни мерки се предлага допълнение в чл. 244, ал. 1, като се предвиждат две нови изпълнителни деяния, а именно „приемане“ и „превозване“, в съответствие с чл. 3, параграф 1, буква „в“ от директивата. Допълва се и чл. 244а, ал. 1, като се добавят изпълнителните деяния „приемане“, „придобиване“, „внасяне“, „изнасяне“ и „превозване“, като се разширява и предметът на престъплението чрез добавянето на „парични знаци, които все още не са емитирани, но са предназначени за пускане в обращение като законно платежно средство“, съгласно изискването на чл. 3, параграфи 2 и 3 от директивата.

В чл. 246, ал. 3 се допълват както кръгът на изпълнителните деяния с „приемане“, така и предметът на престъплението с „данни, както и всякакви други средства“ с оглед въвеждането на разпоредбата на чл. 3, параграф 1, буква „г“ от директивата.

По този начин се изпълняват изискванията на директивата за включване на по-широк предмет на престъпленията, добавят се и неемитираните парични знаци, съобразяват се задължителните по директивата минимални стандарти по отношение на максималния размер на наказанията.

- Също така се предлагат и следните изменения и допълнения:

Допълнение на действащата уредба с оглед на по-ефективно противодействие на тероризма чрез включване в чл. 108а, ал. 2 от НК на финансирането и по отношение на други престъпления, свързани с тероризма, като инкриминирано деяние. Измененията в чл. 108а, ал. 2 допълват съществуващата уредба на финансирането на тероризма, като включват финансирането с цел набиране, обучаване и пътуване с цел тероризъм.

Измененията в чл. 320, ал. 2 и чл. 320а от НК касаят разширяване на обхвата на подбуждането към и закана за извършване не само на тероризъм по смисъла на чл. 108а, ал. 1, но и на свързаните с тероризма дейности. Същото е направено и с допълненията в чл. 308, ал. 3, т. 1 относно документната измама с цел не само извършване на терористично престъпление и финансиране на тероризъм, но и осъществяване на пътуване с цел

тероризъм. Допълнен е и съставът на кражбата, като се въвежда нов квалифициран състав, когато деянието е извършено с цел тероризъм.

Гореизложените изменения се налагат както във връзка с приетите вече международни актове и стандарти по линия на Организацията на обединените нации и Съвета на Европа, но и с оглед на предвидените в Предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно борбата с тероризма и за замяна на Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета относно борбата срещу тероризма разпоредби, по които има широко съгласие на държавите - членки на Европейския съюз, и които предстои да се приемат до края на тази година.

Допълнението на текста на чл. 341б от НК е във връзка с Конвенцията за откритото море (Ратифицирана с Указ № 296 на Президиума на Народното събрание от 7 юни 1962 г. - Изв., бр. 79 от 2 октомври 1962 г., в сила за България от 30 септември 1962 г.). В действащата уредба пиратството е признато само по отношение на въздухоплавателен съд, но по отношение на кораб не е налице. Във връзка с това се предлага в съответствие с Конвенцията, в чл. 341б да се добави и „кораб“, като по този начин всеки неправомерен акт на насилие, задържане или грабеж в открито море или в международни води, извършен от екипажа на частен плавателен съд, с лични цели и насочен срещу друг плавателен съд, неговия екипаж или имущество, ще се наказва като „морско пиратство“. С предвидените изменения България ще изпълни препоръката на Комитета на експертите за оценка на мерките срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма (MONEYVAL) към Съвета на Европа относно въвеждането на всички форми на пиратство - в случая препоръката касае въвеждането на „морското пиратство“, като предикатно престъпление към изпирането на пари във връзка с финансирането на тероризъм.

Във връзка с изпълнение на препоръките на MONEYVAL са и предложените изменения в чл. 108а, 142а, 340, 341а, 341б и 356к, както и създаването на нови членове 341в, 336 и 336а. Препоръката на MONEYVAL по отношение на чл. 108а е, че той трябва да обхване всички престъпления, посочени в деветте конвенции и протоколи, изброени в приложението към Конвенцията на Съвета на Европа за предотвратяване на тероризма, както и да бъде разширен обхватът на тази разпоредба, като думите „в кръга на неговите функции“ бъдат заличени. Предложените изменения целят да изпълнят препоръките на MONEYVAL, като привеждат в съответствие националното законодателство с изискванията на няколко ратифицирани от Република България конвенции, а именно: Конвенцията за предотвратяване и наказание на престъпленията против лица, ползващи се с международна защита, в това число и дипломатическите агенти, приета в Ню Йорк на 14 декември 1973 г., Протокола за борба с незаконните актове на насилие в летищата, обслужващи международната гражданска авиация, допълващ разпоредбите на Конвенцията за борба с незаконните актове, насочени против безопасността на

гражданската авиация, приета в Монреал на 23 септември 1971 г., Конвенцията за преследване на незаконните действия, насочени срещу сигурността на морското корабоплаване, приета в Рим на 10 март 1988 г., Протокола за преследване на незаконните действия, насочени срещу сигурността на неподвижни платформи, разположени върху континенталния шелф, приет в Рим на 10 март 1988 г., и Международна конвенция за борба с бомбения тероризъм, приета в Ню Йорк на 15 декември 1997 г. Изпълнението на препоръките на MONEYVAL следва да бъде докладвано на 53-ото Пленарно заседание на Комитета, което ще се проведе през май 2017 г. На това заседание ще бъде разгледан проектът на доклад за напредъка на България по предприетите мерки в рамките на Четвъртия кръг за оценка и ако бъде преценено, че препоръките на MONEYVAL са изпълнени, България ще бъде извадена от механизма на мониторинг.

Предлага се изменение на чл. 248а, ал. 3, тъй като кумулативното изискване лицето да управлява и да представлява юридическо лице води до неадекватна наказателноправна защита на средствата от публични фондове. Анализът на делата по чл. 248а, ал. 3 от НК сочи, че обичайният механизъм на този тип дейтелност включва използване на пълномощници, нямащи качеството на управляващи на съответното юридическо лице. По този начин, предвид кумулативното изискване към субекта на престъплението едновременно да управлява и да представлява дружеството, в тези случаи, макар и морално укоримо, деянието е несъставомерно. Чрез предлаганата промяна би се постигнала наказателноправна защита на обществените отношения както в случаите, когато деецът е управляващ юридическото лице, така и в случаите, когато единствено го представлява (включително като пълномощник).

Предлага се засилена наказателноправна защита на укоримата деятелност, добила популярност в обществения живот под наименованието „кражба на фирма“. Установяването на контрол чрез извършване на едно или на съвкупност от документни престъпления към момента е наказуемо деяние – престъпление по чл. 309, ал. 1 или по чл. 316 във връзка с чл. 309, ал. 1 от НК, предвиждащо максимално наказание лишаване от свобода за срок до две години, а в случаите, в които деецът е неосъждан – освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание „глоба“ по реда на чл. 78а от НК.

С предлаганите разпоредби в чл. 309 от НК се предвиждат два квалифицирани състава на документното престъпление: тогава, когато документното престъпление се извършва най-общо с цел да се установи контрол върху чуждо юридическо лице, се предвижда наказание „лишаване от свобода“ за срок от една до шест години. Така предложеният квалифициран състав е на формално престъпление и не държи сметка дали от деянието са претърпени имуществени вреди. В случаите обаче, когато такива са претърпени, те са в особено големи размери

(равни на или повече от 140 минимални работни заплати) и деянието представлява особено тежък случай, се предлага наказанието да бъде „лишаване от свобода“ за срок от една до десет години, като едновременно с това да има възможност за налагане на наказание „конфискация“ и/или „лишаване от права“.

В Заключителните разпоредби се предлага допълнение в чл. 35, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), с което се цели на окръжния съд като първа инстанция да са подсъдни делата за престъпления по чл. 260а-260в, а допълнението на чл. 411а, ал. 1, т. 3 е свързано с предложените текстове на чл. 260а, ал. 7, т. 2, чл. 319б, ал. 5, т. 1 и чл. 319д, ал. 3, в които са предвидени по-тежко наказуеми състави на престъпления, когато техен субект е лице, действащо по поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група. Предлага се и допълнение в чл. 83а, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания, като в основния текст се добавят и чл. 171, ал. 3, чл. 216, ал. 3 и чл. 260а-260в с цел налагане на административнонаказателни санкции спрямо юридически лица, които са се обогатили или биха се обогатили от престъпление по тези текстове.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕ

**ДИРЕКТИВА 2014/62/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
от 15 май 2014 година относно защитата по наказателноправен ред на
еврото и на другите парични знаци срещу подправяне и за замяна на
Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета**

Директива 2014/62/ЕС	Българско законодателство	Съответствие
Член 1		
<p>Предмет</p> <p>1. С настоящата директива се установяват минималните правила във връзка с определянето на престъпленията и наказанията в областта на подправянето на еврото и на други парични знаци. С нея също така се въвеждат общи разпоредби за засилване на борбата с тези престъпления и за подобряване на разследването им, както и за гарантиране на по-добро сътрудничество срещу подправянето.</p>		Не подлежи на въвеждане.
Член 2		
<p>Определения</p> <p>1. За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:</p> <p>а) „паричен знак“ означава банкноти и монети, чието обращение е разрешено със закон, включително евробанкноти и монети, чието обращение е разрешено съгласно Регламент (ЕО) № 974/98;</p>	<p align="center">Наказателен кодекс</p> <p align="center">Раздел IV</p> <p align="center">Престъпления против паричната и кредитната система</p> <p>Чл. 243. (1) Който изготви неистински или преправи истински парични знаци с курс в страната или в чужбина, се наказва за подправка на парични знаци с лишаване от свобода от пет до петнадесет години.</p> <p>(2) Същото наказание се налага и на онзи, който подправи:</p> <p>1. таксови или пощенски марки и</p> <p>2. облигации, издадени от държавата, или други</p>	Пълно

<p>б) „юридическо лице“ означава образувание, което има правосубектност съгласно приложимото право, с изключение на държави или публични органи, които упражняват държавна власт, и на публични международни организации.</p>	<p>държавни ценни книжа. 3. (нова - ДВ, бр. 62 от 1997 г., изм. - ДВ, бр. 27 от 2009 г.) платежни инструменти.</p> <p style="text-align: center;">Закон за лицата и семейството</p> <p style="text-align: center;">III. Юридически лица Общи разпоредби</p> <p>Чл.131. Юридическите лица са носители на права и задължения. Те придобиват права и задължения чрез своите органи.</p> <p style="text-align: center;">Закон за административните нарушения и наказания</p> <p>Чл. 83а. (Нов - ДВ, бр. 79 от 2005 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2009 г., бр. 33 от 2011 г., в сила от 27.05.2011 г., доп., бр. 60 от 2011 г., изм., бр. 19 от 2012 г., доп., бр. 107 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., изм. и доп., бр. 81 от 2015 г. Сравнение с предишната редакция, в сила от 21.11.2015 г.) На юридическо лице, което се е обогатило или би се обогатило от престъпление по чл. 108а, 109, 110 (приготовление към тероризъм), 142 - 143а, 152, ал. 3, т. 4, чл. 153, 154а, 155, 155а, 156, 158а, 159 - 159г, чл. 162, ал. 1 и 2, чл. 164, ал. 1, чл. 172а - 174, 209 - 212а, 213а, 214, 215, 225в, 227, ал. 1 - 5, 242, 243, 244, 244а, 246, ал. 3, 248а, 250, 252, 253, 254б, 255, 255а, 255б, 256, 278в - 278д, 280, 281, 282, 283, 301 - 307, чл. 307б, 307в, 307г, чл. 308, ал. 3, чл. 319а - 319е, 320 - 321а, 327, 352, 352а, 353б - 353е, 354а - 354в, 356к и 419а от Наказателния кодекс, както и от всички престъпления, извършени по</p>	
---	---	--

	<p>поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група, когато са извършени от:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. лице, овластено да формира волята на юридическото лице; 2. лице, представляващо юридическото лице; 3. лице, избрано в контролен или надзорен орган на юридическото лице, или 4. (изм. - ДВ, бр. 81 от 2015 г. Сравнение с предишната редакция, в сила от 21.11.2015 г.) работник или служител, на който юридическото лице е възложило определена работа, когато престъплението е извършено при или по повод изпълнението на тази работа, се налага имуществена санкция до 1 000 000 лв., но не по-малко от равностойността на облагата, когато тя е имуществена; санкция в размер до 1 000 000 лв. се налага и когато облагата няма имуществен характер или размерът ѝ не може да се установи. <p>(2) (Нова - ДВ, бр. 81 от 2015 г. Сравнение с предишната редакция, в сила от 21.11.2015 г.) Имуствената санкция се налага и на юридическо лице, което няма седалище на територията на Република България, в случай че престъплението по ал. 1 е извършено на територията на Република България.</p> <p>(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 81 от 2015 г. Сравнение с предишната редакция, в сила от 21.11.2015 г.) Имуствената санкция се налага на юридическото лице</p>	
--	---	--

	<p>и когато лицата по ал. 1, т. 1, 2 и 3 са подбудили или подпомогнали извършването на посочените деяния, както и когато деянията са спрели на стадия на опита.</p> <p>(4) (Предишна ал. 3, изм. – ДВ, бр. 81 от 2015 г. Сравнение с предишната редакция, в сила от 21.11.2015 г.) Имуществената санкция се налага независимо от осъществяването на наказателната отговорност на съучастниците в извършване на престъпното деяние по ал. 1.</p> <p>(5) (Предишна ал. 4, изм. – ДВ, бр. 81 от 2015 г. Сравнение с предишната редакция, в сила от 21.11.2015 г.) Отнема се в полза на държавата придобитата от юридическото лице пряка или непряка облага от престъплението по ал. 1, ако не подлежи на връщане или възстановяване, или на отнемане по реда на Наказателния кодекс. Когато вещта или имуществото – предмет на престъплението, липсва или е отчуждено, присъжда се неговата легова равностойност.</p> <p>(6) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 81 от 2015 г. Сравнение с предишната редакция, в сила от 21.11.2015 г.) На държавата, държавните органи и органите на местното самоуправление, както и на международните организации не се налага имуществена санкция по ал. 1.</p>	
Член 3		
Престъпления	Наказателен кодекс	

<p>1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато са извършени умишлено, следните деяния се наказват като престъпления:</p> <p>а) всяко изработване или преправяне на парични знаци с цел измама, независимо от използваните средства;</p> <p>б) пускане на подправени парични знаци в обращение с цел измама;</p> <p>в) внос, износ, пренасяне, приемане или придобиване на подправени парични знаци с цел пускането им в обращение и със знанието, че са подправени;</p> <p>г) изработване, приемане, придобиване или притежаване с цел измама на:</p> <p>и) инструменти, предмети, компютърни програми и данни, както и всякакви други средства, които са специално предназначени за изработването на неистински парични знаци или преправянето на</p>	<p>Раздел IV Престъпления против паричната и кредитната система</p> <p>Чл. 243. (1) Който изготви неистински или преправи истински парични знаци с курс в страната или в чужбина, се наказва за подправка на парични знаци с лишаване от свобода от пет до петнадесет години.</p> <p>(2) Същото наказание се налага и на онзи, който подправи: 1. таксови или пощенски марки и 2. облигации, издадени от държавата, или други държавни ценни книжа; 3. (нова - ДВ, бр. 62 от 1997 г., изм., бр. 27 от 2009 г.) платежни инструменти.</p> <p>Чл. 244. (1) (Предишен текст на чл. 244, изм. - ДВ, бр. 62 от 1997 г., изм. и доп., бр. 24 от 2005 г., изм., бр. 27 от 2009 г.) Който прокара в обращение подправени парични или други знаци или платежни инструменти по чл. 243, ал. 2, придобие или си служи с такива, като знае, че са подправени, или ги пренесе през границата на страната, се наказва с лишаване от свобода от две до осем години.</p> <p>(2) (Нова - ДВ, бр. 62 от 1997 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 27 от 2009 г.) Наказанието по ал. 1 се налага и на лице, което държи такива знаци или платежни инструменти по чл. 243, ал. 2 в големи количества.</p> <p>Проект на ЗИД на НК § 8. В чл. 244, ал. 1 след думите „по чл. 243, ал. 2“,</p>	<p>Пълно</p> <p>Пълно</p> <p>Пълно</p>
--	--	--

<p>парични знаци; или ii) защитни елементи, като холограми, водни знаци или други елементи на парични знаци, които служат за защитата им срещу подправяне.</p>	<p>се добавя „приеме“, а след думите „през границата на страната“ се добавя „или ги превозва“.</p> <p>Проект на ЗИД на НК § 10. В чл. 246, ал. 3 се изменя така: „(3) Който изготвя, приема, придобива, пази или укрива предмети, материали или оръдия, компютърни програми и данни, както и всякакви други средства или елементи за защита на паричните знаци, за които знае, че са предназначени или че са послужили за изготвяне на неистински парични знаци или за подправка на парични или други знаци или платежни инструменти по чл. 243, ал. 2, се наказва с лишаване от свобода до шест години.“</p>	
<p>2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че деянията, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), са наказуеми и в случая на банкноти или монети, за чието изготвяне се използват или са били използвани законни съоръжения или материали в нарушение на правата или на условията, в съответствие с които компетентните органи могат да емитират банкноти или монети.</p>	<p>Чл. 244а. (Нов - ДВ, бр. 24 от 2005 г.) (1) Който в нарушение на установения ред изготвя парични знаци с курс в страната или в чужбина, се наказва с лишаване от свобода от пет до петнадесет години.</p> <p>(2) Който съзнателно прокара в обращение такива парични знаци, се наказва с лишаване от свобода до осем години.</p> <p>Проект ЗИД НК § 9. В чл. 244а, ал. 1 след думата „изготвя“ се поставя запетая и се добавя „приема, придобива, пренася през границата на страната или превозва“, а след думата „чужбина“ се добавя „или парични знаци, които все още не са емитирани, но са предназначени за пускане в обращение като законно платежно средство“.</p>	<p>Пълно</p>

<p>3. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че деянията, посочени в параграфи 1 и 2, са наказуеми и в случая на банкноти и монети, които все още не са емитирани, но са предназначени за пускане в обращение като законно платежно средство.</p>	<p>Наказателен кодекс чл.чл. 243-246</p>	<p>Пълно</p>
Член 4		
<p>Подбудителство, помагачество и опит</p> <p>1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че подбудителството или помагачеството за извършване на престъпление, посочено в член 3, се наказва като престъпление.</p>	<p>Наказателен кодекс Раздел III. Съучастие</p> <p>Чл. 20. (1) Съучастници в извършването на умишлено престъпление са извършителите, подбудителите и помагачите. (2) Извършител е този, който участва в самото изпълнение на престъплението. (3) Подбудител е този, който умишлено е склонил другото да извърши престъплението. (4) Помагач е този, който умишлено е улеснил извършването на престъплението чрез съвети, разяснения, обещание да се даде помощ след деянието, отстраняване на спънки, набавяне на средства или по друг начин.</p> <p>Чл. 21. (1) Всички съучастници се наказват с наказанието, предвидено за извършеното престъпление, като се вземат предвид характерът и степента на тяхното участие. (2) Подбудителят и помагачът отговарят само за онова, за което умишлено са подбудили или подпомогнали извършителя. (3) Когато поради определено лично свойство или отношение на дееца законът възвежда извършеното деяние в престъпление, за това</p>	<p>Пълно</p>

	<p>престъпление отговарят и подбудителят, и помагачът, за които тези обстоятелства не са налице.</p> <p>(4) Особените обстоятелства, поради които законът изключва, намалява или увеличава наказанието за някого от съучастниците, не се вземат предвид за останалите съучастници, по отношение на които тези обстоятелства не са налице.</p> <p>Чл. 22. (1) Подбудителят и помагачът не се наказват, ако по собствена подбуда се откажат от по-нататъшно участие и попречат да се извърши деянието или предотвратят настъпването на престъпните последици</p> <p>(2) В тези случаи се прилага съответно разпоредбата на чл. 19.</p>	
<p>2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че опитът за извършване на престъпление, посочено в член 3, параграф 1, буква а), б) или в), член 3, параграф 2 или член 3, параграф 3 във връзка с деяния, посочени в член 3, параграф 1, букви а), б) и в), се наказва като престъпление.</p>	<p>Чл. 18. (1) Опитът е започнатото изпълнение на умишлено престъпление, при което изпълнителното деяние не е довършено или макар и да е довършено, не са настъпили предвидените в закона и искани от дееца общественоопасни последици на това престъпление.</p> <p>(2) При опит деецът се наказва с наказанието, предвидено за довършеното престъпление, като се взема предвид степента на осъществяване на намерението и причините, поради които престъплението е останало недовършено.</p> <p>(3) При опит деецът не се наказва, когато по собствена подбуда:</p> <p>а) се е отказал да довърши изпълнението на престъплението или</p> <p>б) е предотвратил настъпването на престъпните последици.</p>	Пълно
Член 5		
Наказания за физически лица	Наказателен кодекс	Пълно

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че деянията, посочени в членове 3 и 4, се наказват с ефективни, пропорционални и възпиращи наказания.		
2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията, посочени в член 3, параграф 1, буква г), престъпленията, посочени в член 3, параграф 2, и престъпленията, посочени в член 3, параграф 3, във връзка с деяния, посочени в член 3, параграф 1, буква г), се наказват с максимално наказание, което включва лишаване от свобода.	Чл.246 (3) НК: до 6 г., Чл. 244а НК: 5-15 г. за изготвянето и до 8 г. за прокарване в обръщение	Пълно
3. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията, посочени в член 3, параграф 1, буква а) и в член 3, параграф 3 във връзка с деяния, посочени в член 3, параграф 1, буква а), се наказват с лишаване от свобода с максимален срок от най-малко от осем години.	Чл.243 (1) НК: подправка 5-15 г.	Пълно
4. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията, посочени в член 3, параграф 1, букви б) и в) и в член 3, параграф 3 във връзка с деяния, посочени в член 3, параграф 1, букви б) и в), се наказват с лишаване от свобода с максимален срок от най-малко от пет години.	Чл.244 НК: Прокарване в обръщение, придобиване, пренасяне през граница 2-8 г.	Пълно
5. По отношение на престъплението, посочено в член 3, параграф 1, буква б), държавите членки могат да предвидят ефективни, пропорционални и	Чл.245 НК: несъзнателно приемане и съзнателно прокарване в обръщение 1-3 г. + глоба до 1000 лв	Пълно

<p>възпиращи наказания, различни от посочените в параграф 4 от настоящия член, включително глоби и лишаване от свобода, ако подправените парични знаци са получени без знанието, че са подправени, но са предадени другиму със знанието за това.</p>		
Член 6		
<p>Отговорност на юридическите лица</p> <p>1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че юридическите лица могат да бъдат подведени под отговорност за посочените в членове 3 и 4 престъпления, извършени в тяхна полза от лице, което действа самостоятелно или в качеството си на член на орган на юридическото лице и което заема ръководна длъжност в това юридическо лице въз основа на:</p> <p>а) пълномощие да представлява юридическото лице;</p> <p>б) право да взема решения от името на юридическото лице; или</p> <p>в) право да упражнява контрол в рамките на юридическото лице.</p>	<p>Закон за административните нарушения и наказания</p> <p>Чл. 83а. (Нов - ДВ, бр. 79 от 2005 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2009 г., бр. 33 от 2011 г., в сила от 27.05.2011 г., доп., бр. 60 от 2011 г., изм., бр. 19 от 2012 г., доп., бр. 107 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., изм. и доп., бр. 81 от 2015 г. Сравнение с предишната редакция, в сила от 21.11.2015 г.) На юридическо лице, което се е обогатило или би се обогатило от престъпление по чл. 108а, 109, 110 (приготовление към тероризъм), 142 - 143а, 152, ал. 3, т. 4, чл. 153, 154а, 155, 155а, 156, 158а, 159 - 159г, чл. 162, ал. 1 и 2, чл. 164, ал. 1, чл. 172а - 174, 209 - 212а, 213а, 214, 215, 225в, 227, ал. 1 - 5, 242, 243, 244, 244а, 246, ал. 3, 248а, 250, 252, 253, 254б, 255, 255а, 255б, 256, 278в - 278д, 280, 281, 282, 283, 301 - 307, чл. 307б, 307в, 307г, чл. 308, ал. 3, чл. 319а - 319е, 320 - 321а, 327, 352, 352а, 353б - 353е, 354а - 354в, 356к и 419а от Наказателния кодекс, както и от всички престъпления, извършени по поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група, когато са извършени от:</p> <p>1. лице, овластено да формира волята на</p>	<p>Пълно.</p>

	<p>юридическото лице;</p> <p>2. лице, представляващо юридическото лице;</p> <p>3. лице, избрано в контролен или надзорен орган на юридическото лице, или</p> <p>4. (изм. - ДВ, бр. 81 от 2015 г. Сравнение с предишната редакция, в сила от 21.11.2015 г.) работник или служител, на който юридическото лице е възложило определена работа, когато престъплението е извършено при или по повод изпълнението на тази работа, се налага имуществена санкция до 1 000 000 лв., но не по-малко от равностойността на облагата, когато тя е имуществена; санкция в размер до 1 000 000 лв. се налага и когато облагата няма имуществен характер или размерът ѝ не може да се установи.</p> <p>(2) (Нова - ДВ, бр. 81 от 2015 г. Сравнение с предишната редакция, в сила от 21.11.2015 г.) Имуствената санкция се налага и на юридическо лице, което няма седалище на територията на Република България, в случай че престъплението по ал. 1 е извършено на територията на Република България.</p> <p>(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 81 от 2015 г. Сравнение с предишната редакция, в сила от 21.11.2015 г.) Имуствената санкция се налага на юридическото лице и когато лицата по ал. 1, т. 1, 2 и 3 са подбудили или подпомогнали извършването на посочените деяния, както и когато деянията са спрели на стадия на опита.</p>	
--	---	--

	<p>(4) (Предишна ал. 3, изм. – ДВ, бр. 81 от 2015 г. Сравнение с предишната редакция, в сила от 21.11.2015 г.) Имуствената санкция се налага независимо от осъществяването на наказателната отговорност на съучастниците в извършване на престъпното деяние по ал. 1.</p> <p>(5) (Предишна ал. 4, изм. – ДВ, бр. 81 от 2015 г. Сравнение с предишната редакция, в сила от 21.11.2015 г.) Отнема се в полза на държавата придобитата от юридическото лице пряка или непряка облага от престъплението по ал. 1, ако не подлежи на връщане или възстановяване, или на отнемане по реда на Наказателния кодекс. Когато вещта или имуществото – предмет на престъплението, липсва или е отчуждено, присъжда се неговата легова равностойност.</p> <p>(6) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 81 от 2015 г. Сравнение с предишната редакция, в сила от 21.11.2015 г.) На държавата, държавните органи и органите на местното самоуправление, както и на международните организации не се налага имуществена санкция по ал. 1.</p>	
<p>2. Държавите членки гарантират, че юридическо лице може да бъде подведено под отговорност, когато липсата на надзор или контрол от страна на лице, посочено в параграф 1 от настоящия член, е позволила извършването от негов подчинен на някое от</p>	<p>Чл. 83а ЗАНН</p>	<p>Пълно.</p>

престъпленията, посочени в членове 3 и 4, в полза на това юридическо лице.		
3.Отговорността на юридическото лице по параграфи 1 и 2 от настоящия член не изключва образуването на наказателно производство срещу физическите лица, които са извършители, подбудители или помагачи в престъпленията, посочени в членове 3 и 4.	Чл. 83а ЗАНН	Пълно.
Член 7		
Санкции за юридическите лица Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че всяко юридическо лице, подведено под отговорност съгласно член 6, подлежи на ефективни, пропорционални и възпиращи санкции, които включват глоби от наказателен характер или друг вид глоби и могат да включват други санкции, като: а) лишаване от правото да се ползва от публични облаги или помощи; б) временно или постоянно лишаване от правото да извършва търговска дейност; в) поставяне под съдебен надзор; г) съдебна ликвидация; д) временно или постоянно закриване на предприятия, използвани за извършване на престъплението.	Чл. 83а ЗАНН	Пълно.
Член 8		
Компетентност 1.Всяка държава членка предприема необходимите мерки за установяване на своята компетентност по отношение на престъпленията, посочени	Наказателен кодекс Чл. 3. (1) Наказателният кодекс се прилага за всички престъпления, извършени на територията	Пълно

<p>в членове 3 и 4, когато:</p> <p>а) престъплението е извършено изцяло или отчасти на нейна територия; или</p> <p>б) извършителят на престъплението е неин гражданин.</p>	<p>на Република България.</p> <p>(2) Въпросът за отговорността на чужденци, които се ползват с имунитет по отношение на наказателната юрисдикция на Република България, се решава съобразно с приетите от нея норми на международното право.</p> <p>Чл. 4. (1) Наказателният кодекс се прилага към българските граждани и за извършените от тях престъпления в чужбина.</p> <p>(2) (Изм. - ДВ, бр. 75 от 2006 г., в сила от 13.10.2006 г.) Гражданин на Република България не може да бъде предаден на друга държава или на международен съд за целите на наказателно преследване, освен ако това е предвидено в международен договор, ратифициран, обнародван и влязъл в сила за Република България.</p> <p>Чл. 5. Наказателният кодекс се прилага и към чужденци, извършили в чужбина престъпления от общ характер, с които се засягат интересите на Република България или на български гражданин.</p>	
<p>2. Всяка държава членка, чиято парична единица е еврото, предприема необходимите мерки за установяване на своята компетентност по отношение на престъпленията, посочени в членове 3 и 4, извършени извън нейната територия, най-малкото</p>		<p>Не подлежи на въвеждане.</p>

<p>когато тези престъпления са свързани с еврото и когато:</p> <p>а) извършителят на престъплението се намира на територията на тази държава членка и не е екстрадиран; или</p> <p>б) подправени евробанкноти или монети, свързани с престъплението, са открити на територията на тази държава членка.</p> <p>За наказателното преследване на престъпленията, посочени в член 3, параграф 1, буква а) и в член 3, параграфи 2 и 3, когато те са свързани с член 3, параграф 1, буква а), както и в случай на подбудителство, помагачество и опит за извършване на тези престъпления, всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че нейната компетентност не зависи от условието деянията да съставляват престъпление на мястото на извършването им.</p>		
Член 9		
<p>Способи за разследване</p> <p>Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че лицата, звената или службите, отговарящи за разследването или наказателното преследване на престъпленията, посочени в членове 3 и 4, разполагат с ефективни способности за разследване, като например използваните в случаи, свързани с организираната престъпност или с други тежки престъпления.</p>	<p>Наказателно-процесуален кодекс</p> <p style="text-align: center;">Раздел VIII. Специални разузнавателни средства</p> <p>Веществени доказателствени средства, изготвени при използване на специални разузнавателни средства</p> <p>Чл. 172. (1) Органите на досъдебното производство могат да използват специални разузнавателни средства: технически средства – електронни и механични съоръжения и вещества, които служат за документиране на дейността на контролираните лица и обекти, и оперативни</p>	Пълно

	<p>способи - наблюдение, подслушване, проследяване, проникване, белязване и проверка на кореспонденция и компютърна информация, контролирана доставка, доверителна сделка и разследване чрез служител под прикритие.</p> <p>(2) (Доп. - ДВ, бр. 60 от 2011 г., доп. - ДВ, бр. 17 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 42 от 2015 г.) Специалните разузнавателни средства се използват, когато това се налага при разследването на тежки умишлени престъпления по глава първа, глава втора, раздели I, II, IV, V, VIII и IX, глава пета, раздели I - VII, глава шеста, раздели II - IV, глава осма, глава осма "а", глава девета "а", глава единадесета, раздели I - IV, глава дванадесета, глава тринадесета и глава четирнадесета, както и за престъпления по чл. 167, ал. 3, 4 и 5, чл. 169г, чл. 219, ал. 4, предложение второ, чл. 220, ал. 2, чл. 253, чл. 308, ал. 2, 3 и 5, изречение второ, чл. 321, чл. 321а, чл. 356к и 393 от особената част на Наказателния кодекс, ако съответните обстоятелства не могат да бъдат установени по друг начин или установяването им е свързано с изключителни трудности.</p> <p>(3) Доставчиците на компютърно-информационни услуги са длъжни да подпомагат съда и органите на досъдебното производство при събирането и записването на компютърни информационни данни чрез прилагане на специални технически средства само когато това се налага за разкриване на престъпления по ал. 2.</p> <p>(4) Специалните разузнавателни средства - контролирана доставка и</p>	
--	---	--

	<p>доверителна сделка, могат да служат за събиране на веществени доказателства, а служителят под прикритие се разпитва като свидетел.</p> <p>(5) Материалите по ал. 1 - 4 се прилагат към делото.</p>	
Член 10		
<p>Задължение за предаване на подправени евробанкноти и монети с цел анализ и откриване на подправени парични знаци</p> <p>Държавите членки гарантират, че по време на наказателни производства на националните центрове за анализ и националните центрове за анализ на монети без забавяне се разрешава да проверяват евробанкноти и монети, за които съществува съмнение, че са подправени, за целите на анализа, идентификацията и откриването на други подправени парични знаци. Компетентните органи предават необходимите образци незабавно и най-късно след като бъде постановено окончателно решение във връзка с наказателното производство.</p>	<p>НАРЕДБА № 18 ОТ 20 ОКТОМВРИ 2005 Г. ЗА КОНТРОЛ ВЪРХУ КАЧЕСТВОТО НА БАНКНОТИТЕ И МОНЕТИТЕ В НАЛИЧНО-ПАРИЧНОТО ОБРАЩЕНИЕ</p> <p>В сила от 31.03.2006 г. Издадена от Българската народна банка Обн. ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.15 от 16 Февруари 2007г., изм. ДВ. бр.68 от 21 Август 2007г., изм. ДВ. бр.93 от 25 Ноември 2011г., изм. и доп. ДВ. бр.24 от 12 Март 2013г.</p> <p>Чл. 35. (1) (Доп. - ДВ, бр. 93 от 2011 г., в сила от 01.01.2012 г.) Задържаните по реда на чл. 34 български и чуждестранни банкноти и монети се опаковат в плик (пакет) и придружени с екземпляр от протокола за задържане се предават в БНБ в срок 3 работни дни от датата на задържането им. (2) Предаването по ал. 1 се извършва посредством пощенска пратка с обратна разписка или пратка по куриер, адресирана до БНБ, управление "Емисионно", отдел "Национален център за анализ" (НЦА). Всички пощенски и/или куриерски разходи по предаване на пратката са за сметка на предявителя. (3) (Доп. - ДВ, бр. 93 от 2011 г., в сила от 01.01.2012 г.) Органите на досъдебното производство и съдилищата предават в отдел НЦА на БНБ неистински или преправени български и чуждестранни банкноти и</p>	Пълно

	монети и тези, които пораждат съмнения, че са неистински или преправени.	
--	--	--

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕ

**ДИРЕКТИВА 2014/57/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
от 16 април 2014 година
относно наказателноправните санкции за пазарна злоупотреба
(Директива за пазарната злоупотреба)**

Директива 2014/57/ЕС	Българско законодателство	Съответствие
Член 1		
<p>Предмет и обхват</p> <p>1. Настоящата директива установява минимални правила за наказателноправни санкции за злоупотреба с вътрешна информация, за незаконно разкриване на вътрешна информация и за манипулиране на пазара, с цел да се гарантира целостта на финансовите пазари в Съюза и да се укрепи защитата на инвеститорите и доверието в тези пазари.</p> <p>2. Настоящата директива се прилага за следното:</p> <p>а) финансови инструменти, които са допуснати до търговия на регулиран пазар или които са предмет на заявление за допускане до търговия на регулиран пазар;</p> <p>б) финансови инструменти, които се търгуват на многостранна система за търговия (МСТ), които са допуснати до търговия на МСТ или за които е подадено заявление за допускане до търговия на МСТ;</p> <p>в) финансови инструменти, които се търгуват на организирана система за търговия (ОСТ);</p> <p>г) финансови</p>		<p>Не подлежи на въвеждане.</p>

<p>инструменти, които не попадат в обхвата на буква а), б) или в), чиято цена или стойност зависи от цената или стойността на финансов инструмент, посочен в тези букви, или оказва въздействие върху неговата цена или стойност, включително, но без да се изчерпват с тях, суапи за кредитно неизпълнение или договори за разлика.</p> <p>Настоящата директива се прилага и към поведение или сделки, включително оферти, свързани с търговия на тръжна платформа, която е лицензирана като регулиран пазар на квоти за емисии или на други тръжни продукти, основани на тях, включително когато продаваните на търг продукти не са финансови инструменти, съгласно Регламент (ЕС) № 1031/2010 на Комисията (2). Без да се засягат специалните разпоредби относно офертите, представени в рамките на един търг, всички разпоредби на настоящата директива относно нареждания за търговия се прилагат към такива оферти.</p> <p>3. Настоящата директива не се прилага за:</p> <p>а) търговия със собствени акции в програми за обратно изкупуване, когато тази търговия се извършва в съответствие с член 5, параграфи 1, 2 и 3 от Регламент (ЕС) № 596/2014;</p> <p>б) търговия с ценни книжа или със свързани инструменти, както е посочено в член 3, параграф 2, букви а) и</p>		
---	--	--

<p>б) от Регламент (ЕС) № 596/2014 за стабилизиране на ценни книжа, когато тази търговия се извършва в съответствие с член 5, параграфи 4 и 5 от посочения регламент;</p> <p>в) сделки, нареждания или поведение при изпълнение на паричната политика, политиката по отношение на обменния курс или политика по отношение управлението на публичния дълг в съответствие с член 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 596/2014, сделки, нареждания или поведение, извършвани в съответствие с член 6, параграф 2 от него, дейности в изпълнение на целите на политиката на Съюза в областта на изменението на климата в съответствие с член 6, параграф 3 от посочения регламент или дейности в изпълнение на целите на общата селскостопанска политика на Съюза или на общата политика на Съюза в областта на рибарството в съответствие с член 6, параграф 4 от посочения регламент;</p> <p>4. Член 5 се прилага също така за:</p> <p>а) спот договори за стоки, които не са енергийни продукти на едро, при които сделката, нареждането или поведението оказва въздействие върху цената или стойността на финансов инструмент, посочен в параграф 2 от настоящия член; BG 12.6.2014 г. Официален вестник на Европейския съюз L 173/183 (1) ОВ С 177, 20.6.2012 г., стр. 1. (2) Регламент (ЕС) №</p>		
---	--	--

<p>1031/2010 на Комисията от 12 ноември 2010 г. относно графика, управлението и други аспекти на търга на квоти за емисии на парникови газове съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността (ОВ L 302, 18.11.2010 г., стр. 1).</p> <p>б) видове финансови инструменти, включително договори за деривати или дериватни инструменти за прехвърлянето на кредитен риск, при които сделката, нареждането, офертата или поведението имат въздействие върху цената или стойността на спот договор за стоки, при който цената или стойността зависи от цената или стойността на тези финансови инструменти;</p> <p>в) поведение във връзка с бенчмаркове.</p> <p>5. Настоящата директива се прилага за всяка сделка, нареждане или поведение, отнасящо се до финансов инструмент, определен в параграфи 2 и 4, независимо от това дали тази сделка, нареждане или поведение се осъществява на място на търговия.</p>		
Член 2		
<p>Определения</p> <p>За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:</p> <p>1) „финансов инструмент“ означава финансов инструмент съгласно определението</p>	<p>ЗИД на Наказателния кодекс</p> <p>§ 1. В чл. 93 се правят следните изменения и допълнения:</p>	<p>Пълно съответствие.</p>

<p>в член 4, параграф 1, точка 15 от Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (1);</p> <p>2) „спот договор за стоки“ означава спот договор за стоки съгласно определението в член 3, параграф 1, точка 15 от Регламент (ЕС) № 596/2014;</p> <p>3) „програма за обратно изкупуване“ означава търговия със собствени акции в съответствие с членове 21 – 27 от Директива 2012/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (2);</p> <p>4) „вътрешна информация“ означава информация по смисъла на член 7, параграфи 1 – 4 от Регламент (ЕС) № 596/2014;</p> <p>5) „квота за емисии“ означава квота за емисии, както е описано в приложение I, раздел В, точка 11 от Директива 2014/65/ЕС;</p> <p>6) „бенчмарк“ означава бенчмарк съгласно определението в член 3, параграф 1, точка 29 от Регламент (ЕС) № 596/2014;</p> <p>7) „приета пазарна практика“ означава специфична пазарна практика, която е приета от компетентния орган на дадена държава членка в съответствие с член 13 от Регламент (ЕС) № 596/2014;</p> <p>8) „стабилизиране“ означава стабилизиране съгласно определението в член 3, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 596/2014;</p> <p>9) „регулиран пазар“ означава регулиран пазар съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 21 от Директива 2014/65/ЕС;</p>	<p>1. Създават се т. 31-32:</p> <p>„31. „Спот договор за стоки“ е всеки договор за доставка на стока, търгувана на спот пазара, която се доставя веднага след окончателното прехвърляне на средствата по разплащателната сметка на участниците в платежния процес, и всеки договор да се закупи или продаде актив в определен бъдещ момент на определена между страните цена, който не е финансов инструмент;“</p> <p>32. „Бенчмарк“ е всеки публикуван курс, индекс или цифра, който е направен публично достояние или се публикува и периодично или редовно се определя чрез прилагането на формула или въз основа на стойността на един или повече базови активи или цени, включително прогнозиранни цени, действителни или прогнозиранлихвени проценти или други стойности, или проучвания, и въз основа на който се определя сумата, дължима по даден финансов инструмент или стойността на даден финансов инструмент.“</p> <p>Допълнителна разпоредба</p>	
---	--	--

<p>10) „многостранна система за търговия“ или „МСТ“ означава многостранна система за търговия съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 22 от Директива 2014/65/ЕС;</p> <p>11) „организирана система за търговия“ или „ОСТ“ означава организирана система за търговия съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 23 от Директива 2014/65/ЕС</p> <p>12) „място на търговия“ означава място на търговия съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 24 от Директива 2014/65/ЕС; BG L 173/184 Официален вестник на Европейския съюз 12.6.2014 г.</p> <p>(1) Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2011/61/ЕС и Директива 2002/92/ЕО (вж. страница 349 от настоящия брой на Официален вестник).</p> <p>(2) Директива 2012/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите членки за дружествата по смисъла на член 54, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния</p>	<p>§ 30. Този закон въвежда изискванията на:</p> <p>.....</p> <p>3. Директива 2014/57/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно наказателноправните санкции за пазарна злоупотреба (Директива за пазарната злоупотреба) (ОВ L 173 от 12 юни 2014 г.).</p>	
--	--	--

<p>капитал с цел тези гаранции да станат равностойни (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 74).</p> <p>13) „енергиен продукт на едро“ означава енергиен продукт на едро съгласно определението в член 2, точка 4 от Регламент (ЕС) № 1227/2011 на Европейския парламент и на Съвета (1);</p> <p>14) „емитент“ означава емитент съгласно определението в член 3, параграф 1, точка 21 от Регламент (ЕС) № 596/2014</p>		
<p>2. Държавите членки могат да установят процедури:</p> <p>а) за ограничаване на броя на членовете на семейството, които могат да се ползват от правата, установени в настоящата директива, като се вземат предвид конкретните обстоятелства във всеки отделен случай; и</p> <p>б) по отношение на параграф 1, буква а), подточка ii), за определяне на това кои членове на семейството имат приоритет във връзка с упражняването на правата, установени в настоящата директива.</p>		
Член 3		
<p>Злоупотреба с вътрешна информация, препоръчване или склоняване на друго лице да извършва злоупотреба с вътрешна информация</p> <p>1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за</p>	<p>ЗИД на Наказателния кодекс</p> <p>§ 12. Създават се чл. 260а-260в:</p> <p>„Чл. 260а. (1) Който придобие или се разпореди пряко или косвено с финансови инструменти, като противозаконно използва вътрешна информация, отнасяща се до тях и от това са</p>	<p>Пълно съответствие.</p>

<p>да гарантират, че злоупотребата с вътрешна информация, препоръчването или склоняването на друго лице да извърши злоупотреба с вътрешна информация по смисъла на параграфи 2 - 8 съставлява престъпления най-малко в тежки случаи и когато са извършени умишлено.</p>	<p>настъпили немаловажни вредни последици, когато е извършено от лице, което разполага с вътрешна информация в резултат, че:</p> <p>а) е член на административния, управителния или надзорния орган на емитента или участник на пазара на квоти за емисии, или</p> <p>б) има дялово участие в капитала на емитент или участник на пазара на квоти за емисии, или</p> <p>в) има достъп до информацията чрез изпълнението на дейност, професия или служебни задължения,</p> <p>се наказва за злоупотреба с вътрешна информация с лишаване от свобода до четири години, като съдът може да постанови лишаване от право по чл. 37, ал. 1, точки 6 и 7.</p>	
<p>2. За целите на настоящата директива злоупотреба с вътрешна информация е налице, когато дадено лице разполага с вътрешна информация и я използва, като придобива или се разпорежда за собствена сметка или за сметка на трета страна, пряко или косвено, с финансовите инструменти, за които се отнася тази информация.</p>	<p>(2) Наказанието по ал. 1 се налага и на онзи, който придобие или се разпорежда, пряко или косвено, с финансови инструменти, като противозаконно използва вътрешна информация, отнасяща се до тях, придобита извън случаите по ал. 1, за която знае, че е вътрешна и от това деяние са настъпили немаловажни вредни последици.</p>	
<p>3. Настоящият член се прилага спрямо всяко лице, което разполага с вътрешна информация в резултат на това, че:</p> <p>а) е член на административния, управителния или надзорния орган на емитента или участник на пазара на квоти на емисии;</p> <p>б) има дялово участие в</p>		

<p>капитала на емитента или участник на пазара на квоти на емисии;</p> <p>в) има достъп до информацията чрез изпълнението на дейност, професия или служебни задължения; или</p> <p>г) участва в извършването на престъпна дейност. Настоящият член се прилага и за всяко лице, което е придобило вътрешна информация при обстоятелства, различни от посочените в първа алинея, когато лицето знае, че това е вътрешна информация.</p>		
<p>4. Използването на вътрешна информация посредством отмяна или изменение на нареждане относно финансов инструмент, за който се отнася информацията, когато нареждането е направено преди въпросното лице да разполага с вътрешната информация, също се счита за злоупотреба с вътрешна информация.</p>	<p>3) Наказанието по ал. 1 се налага и на онзи, който след като е подал нареждане за финансов инструмент, получи вътрешна информация, отнасяща се за него, и въз основа на нея го отмени или измени и от това са настъпили немаловажни вредни последици.</p>	<p>Пълно съответствие.</p>
<p>5. По отношение на продажбите на търг на квоти за емисии или на други основани на тях тържни продукти, които се провеждат в съответствие с Регламент (ЕС) № 1031/2010, използването на вътрешна информация, посочено в параграф 4 от настоящия член, включва и подаване, промяна или оттегляне на оферта от дадено лице за негова собствена сметка или за сметка на трета страна.</p>	<p>(4) Наказанието по ал. 1 се налага и на онзи, който след като е подал нареждане или оферта за собствена сметка или за сметка на трета страна, при продажби на търг на квоти за емисии, или на други основани на тях тържни продукти, които се провеждат съгласно Регламент (ЕС) 1031/2010 на Комисията от 12 ноември 2010 г., получи вътрешна информация, отнасяща се за тях, и въз основа на нея измени или отмени нареждане или подаде, измени или отмени оферта и от това са настъпили немаловажни вредни последици.</p>	<p>Пълно съответствие.</p>
<p>6. За целите на</p>	<p>(5) Който въз основа на</p>	<p>Пълно</p>

<p>настоящата директива препоръчване или склоняване на друго лице да участва в злоупотреба с вътрешна информация е налице, когато лицето разполага с вътрешна информация и:</p> <p>а) препоръчва, въз основа на тази информация, друго лице да придобие или да се разпорежи с финансови инструменти, за които се отнася тази информация, или склонява това лице да извърши такова придобиване или разпореждане; или</p> <p>б) препоръчва, въз основа на тази информация, друго лице да отмени или измени нареждане относно финансов инструмент, за който се отнася тази информация или склонява друго лице да извърши такава отмяна или изменение.</p> <p>BG 12.6.2014 г. Официален вестник на Европейския съюз L 173/185 (1) Регламент (ЕС) № 1227/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. относно интегритета и прозрачността на пазара за търговия на едро с енергия (ОВ L 326, 8.12.2011 г., стр. 1).</p>	<p>вътрешна информация подбужда друго лице или препоръчва на друго лице да придобие или да се разпорежи с финансови инструменти, да измени или отмени нареждане за финансов инструмент, за който се отнася вътрешната информация, се наказва с лишаване от свобода до четири години.</p>	<p>съответствие .</p>
<p>7. Използването на препоръчване или склоняване, посочено в параграф 6, се счита за злоупотреба с вътрешна информация, когато лицето, което използва препоръката или склоняването, знае, че използването се основава на вътрешна информация.</p>	<p>(б) Наказанието по ал. 5 се налага и на онзи, който знае, че е бил склонен въз основа на вътрешна информация и подаде, измени или отмени нареждане за финансов инструмент, за който се отнася информацията и от това са настъпили значителни</p>	<p>Пълно съответствие .</p>

<p>8. За целите на настоящия член фактът сам по себе си, че дадено лице разполага или е разполагало с вътрешна информация, не означава, че това лице е използвало тази информация и че поради това е извършило злоупотреба с вътрешна информация въз основа на придобиване или разпореждане, когато поведението му се определя като законосъобразно съгласно член 9 от Регламент (ЕС) № 596/2014.</p>	<p>вредни последици.</p> <p>ЗИД на Наказателния кодекс</p> <p>§ 12. Създават се чл. 260а-260в: „Чл. 260а (1) Който придобие или се разпорежи пряко или косвено с финансови инструменти, като противозаконно използва вътрешна информация, отнасяща се до тях и от това са настъпили немаловажни вредни последици...“</p>	<p>Пълно съответствие.</p> <p>Разпоредбите на чл. 260а предвиждат деянието да е извършено противозаконно.</p>
Член 4		
<p>Незаконно разкриване на вътрешна информация</p> <p>1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че незаконното разкриване на вътрешна информация, както е посочено в параграфи 2-5, съставлява престъпление най-малко в тежки случаи и когато е извършено умишлено.</p>	<p>ЗИД на Наказателния кодекс</p> <p>§ 12. Създават се чл. 260а-260в: „Чл. 260б. Който противозаконно разкрие вътрешна информация, с която разполага, отнасяща се за финансов инструмент, освен когато разкриването се извършва при обичайното изпълнение на дейността, професията или служебните задължения, или представлява пазарно проучване и от това са настъпили немаловажни вредни последици, се наказва за незаконно разкриване на вътрешна информация с лишаване от свобода до две години.“</p>	<p>Пълно съответствие.</p>
<p>2. За целите на настоящата директива незаконно разкриване на вътрешна информация е налице, когато дадено лице разполага с вътрешна информация и разкрие тази информация пред кое да е лице, освен когато</p>	<p>Чл. 260б. Който противозаконно разкрие вътрешна информация, с която разполага, отнасяща се за финансов инструмент, освен когато разкриването се извършва при обичайното изпълнение на дейността, професията или служебните</p>	<p>Пълно съответствие.</p>

<p>разкриването се извършва при обичайното изпълнение на дейността, професията или служебните задължения, включително когато разкриването се квалифицира като пазарно проучване, извършено в съответствие с член 11, параграфи 1 - 8 от Регламент (ЕС) № 596/2014.</p>	<p>задължения, или представлява пазарно проучване и от това са настъпили немаловажни вредни последици, се наказва за незаконно разкриване на вътрешна информация с лишаване от свобода до две години.</p>	
<p>3. Настоящият член се прилага към всяко лице в случаите или при обстоятелствата, посочени в член 3, параграф 3.</p>	<p>Чл. 260б. Който противозаконно разкрие вътрешна информация, с която разполага, отнасяща се за финансов инструмент, освен когато разкриването се извършва при обичайното изпълнение на дейността, професията или служебните задължения, или представлява пазарно проучване и от това са настъпили немаловажни вредни последици, се наказва за незаконно разкриване на вътрешна информация с лишаване от свобода до две години.</p>	<p>Пълно съответствие.</p>
<p>4. За целите на настоящата директива последващото разкриване на препоръчване или склоняване, посочено в член 3, параграф 6, се счита за незаконно разкриване на вътрешна информация по настоящия член, когато лицето, разкриващо препоръчването или склоняването, знае, че то се основава на вътрешна информация.</p>	<p>Чл. 260б. Който противозаконно разкрие вътрешна информация, с която разполага, отнасяща се за финансов инструмент, освен когато разкриването се извършва при обичайното изпълнение на дейността, професията или служебните задължения, или представлява пазарно проучване и от това са настъпили немаловажни вредни последици, се наказва за незаконно разкриване на вътрешна информация с лишаване от свобода до две години.</p>	<p>Пълно съответствие.</p>
<p>5. Настоящият член се прилага в съответствие с необходимостта от защита на свободата на печата и свободата на</p>	<p>ЗИД на Наказателния кодекс Допълнителна разпоредба § 30. Този закон въвежда</p>	<p>Пълно съответствие.</p>

изразяване на мнение.	изискванията на: 3. Директива 2014/57/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно наказателноправните санкции за пазарна злоупотреба (Директива за пазарната злоупотреба) (ОВ L 173 от 12 юни 2014 г.).	
Член 5		
<p>Манипулиране на пазара</p> <p>1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че манипулирането на пазара съгласно посоченото в параграф 2 съставлява престъпление най-малко в тежки случаи и когато е извършено умишлено.</p>	<p>ЗИД на Наказателния кодекс</p> <p>§ 12. Създават се чл. 260а-260в:</p> <p>„Чл. 260в. (1) Който противозаконно сключва сделки или подава нареждания за търговия или по друг начин дава неверни или подвеждащи сигнали за предлагането, търсенето или цената на финансов инструмент или свързан спот договор за стоки или определя тази цена на необичайно или фиктивно ниво и от това са настъпили немаловажни вредни последици, се наказва за манипулиране на пазара с лишаване от свобода до четири години и глоба от хиляда до три хиляди лева.“</p>	Пълно съответствие.
<p>2. За целите на настоящата директива манипулирането на пазара включва следните дейности:</p> <p>а) сключване на сделки, даване на нареждане за търговия или всяко друго поведение, което:</p> <p>i) подава неверни или подвеждащи сигнали по отношение на предлагането, търсенето или цената на финансов инструмент или свързан спот договор за стоки; или</p> <p>ii) определя цената на един или повече финансови инструменти или свързан спот договор за стоки на</p>	<p>„Чл. 260в. (1) Който противозаконно сключва сделки или подава нареждания за търговия или по друг начин дава неверни или подвеждащи сигнали за предлагането, търсенето или цената на финансов инструмент или свързан спот договор за стоки или определя тази цена на необичайно или фиктивно ниво и от това са настъпили немаловажни вредни последици, се наказва за манипулиране на пазара с лишаване от свобода до четири години и глоба от хиляда до три хиляди лева.“</p>	Пълно съответствие.

<p>ненормално или изкуствено ниво; освен ако причините, поради които лицето е сключило сделките или дало нарежданията за търговия са законосъобразни и тези сделки или нареждания за търговия съответстват на приетите пазарни практики на съответното място на търговия;</p> <p>б) сключване на сделки, даване на нареждане за търговия или друг вид дейност или поведение, което оказва влияние върху цената на един или повече финансови инструменти или свързан спот договор за стоки, което включва фиктивно средство или друга форма на измама или хитрост; BG L 173/186 Официален вестник на Европейския съюз 12.6.2014 г.</p> <p>в) разпространяване на информация чрез медиите, включително интернет, или чрез всякакви други средства, която дава неверни или подвеждащи сигнали за предлагането, търсенето или цената на даден финансов инструмент или на даден свързан спот договор за стоки или определя за един или няколко финансови инструмента или свързан спот договор за стоки цена на ненормално или изкуствено равнище, когато лицата, които са направили разпространението, извличат предимство или полза за себе си или за друго лице от разпространяването на въпросната информация;</p>	<p>(2) Който чрез използване на фиктивно средство или чрез въвеждане в заблуждение сключва сделки или подава нареждания за търговия или извършва друг вид дейност или действие, което оказва влияние върху цената на един или повече финансови инструменти или свързан спот договор за стоки и от това са настъпили немаловажни вредни последици, се наказва с лишаване от свобода от две до четири години.</p> <p>(3) Който с цел да осигури предимство или да набави облага за себе си или за другото, разпространява информация чрез медия или по друг начин, която дава неверни или подвеждащи сигнали за предлагането, търсенето или цената на финансов инструмент или на свързан спот договор за стоки или определя за един или повече финансови инструменти или свързан спот договор за стоки цена на необичайно или фиктивно равнище и от това са настъпили немаловажни вредни последици, се наказва с лишаване от свобода до четири години и глоба от три до пет хиляди лева.</p> <p>(4) Който предостави невярна или подвеждаща информация или входни данни или по какъвто и да е друг начин манипулира изчисляването на бенчмарк</p>	
--	---	--

<p>или</p> <p>г) предаване на невярна или подвеждаща информация или предоставяне на неверни или подвеждащи входни данни или всяко друго поведение, с което се манипулира изчисляването на бенчмарк.</p>	<p>и от това са настъпили немаловажни вредни последици, се наказва с лишаване от свобода от една до четири години."</p>	
Член 6		
<p>Подбудителство, помагачество и опит</p> <p>1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че подбудителството и помагачеството по отношение на престъпленията, посочени в член 3, параграфи 2 - 5 и членове 4 и 5, са наказуеми като престъпление.</p>	<p>Наказателен кодекс</p> <p>Съучастие</p> <p>Чл. 20. (1) Съучастници в извършването на умишлено престъпление са извършителите, подбудителите и помагачите.</p> <p>(2) Извършител е този, който участва в самото изпълнение на престъплението.</p> <p>(3) Подбудител е този, който умишлено е склонил друго да извърши престъплението.</p> <p>(4) Помагач е този, който умишлено е улеснил извършването на престъплението чрез съвети, разяснения, обещание да се даде помощ след деянието, отстраняване на спънки, набавяне на средства или по друг начин.</p> <p>Чл. 21. (1) Всички съучастници се наказват с наказанието, предвидено за извършеното престъпление, като се вземат предвид характерът и степента на тяхното участие.</p> <p>(2) Подбудителят и помагачът отговарят само за онова, за което умишлено са подбудили или подпомогнали извършителя.</p> <p>(3) Когато поради определено лично свойство или отношение на дееца законът възвежда</p>	<p>Пълно съответствие.</p>

	<p>извършеното деяние в престъпление, за това престъпление отговарят и подбудителят, и помагачът, за които тези обстоятелства не са налице.</p> <p>(4) Особените обстоятелства, поради които законът изключва, намалява или увеличава наказанието за някого от съучастниците, не се вземат предвид за останалите съучастници, по отношение на които тези обстоятелства не са налице.</p> <p>Чл. 22. (1) Подбудителят и помагачът не се наказват, ако по собствена подбуда се откажат от по-нататъшно участие и попречат да се извърши деянието или предотвратят настъпването на престъпните последици.</p> <p>(2) В тези случаи се прилага съответно разпоредбата на чл. 19.</p>	
<p>2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че опитът за извършване на престъпленията, посочени в член 3, параграфи 2 - 5 и параграф 7 и член 5, е наказуем като престъпление.</p>	<p>Наказателен кодекс</p> <p>Приготовление и опит</p> <p>Чл. 18. (1) Опитът е започнатото изпълнение на умишлено престъпление, при което изпълнителното деяние не е довършено или макар и да е довършено, не са настъпили предвидените в закона и искани от дееца общественоопасни последици на това престъпление.</p> <p>(2) При опит деецът се наказва с наказанието, предвидено за довършеното престъпление, като се взема предвид степента на осъществяване на намерението и причините, поради които престъплението е останало недовършено.</p> <p>(3) При опит деецът не се</p>	<p>Пълно съответствие.</p>

	<p>наказва, когато по собствена подбуда: а) се е отказал да довърши изпълнението на престъплението или б) е предотвратил настъпването на престъпните последици.</p> <p>Чл. 19. В случаите на чл. 17, ал. 3, и 18, ал. 3, ако деянието, в което са се изразили приготовлението или опитът, съдържа признаците на друго престъпление, деецът отговаря за това престъпление.</p>	
<p>3. Член 3, параграф 8 се прилага mutatis mutandis.</p>	<p>Наказателен кодекс Съучастие</p> <p>Чл. 20. (1) Съучастници в извършването на умишлено престъпление са извършителите, подбудителите и помагачите.</p> <p>(2) Извършител е този, който участва в самото изпълнение на престъплението.</p> <p>(3) Подбудител е този, който умишлено е склонил другого да извърши престъплението.</p> <p>(4) Помагач е този, който умишлено е улеснил извършването на престъплението чрез съвети, разяснения, обещание да се даде помощ след деянието, отстраняване на спънки, набавяне на средства или по друг начин.</p> <p>Приготовление и опит</p> <p>Чл. 18. (1) Опитът е започнатото изпълнение на умишлено престъпление, при което изпълнителното деяние не е довършено или макар и да е довършено, не са настъпили предвидените в закона и искани от дееца</p>	<p>Пълно съответствие.</p>

	общественоопасни последиви на това престъпление.	
Член 7		
Наказания за физически лица		Пълно съответствие.
1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията, посочени в членове 3 – 6, са наказуеми с ефективни, пропорционални и възпиращи наказания.		За всички престъпления, свързани с пазарна злоупотреба, е предвидено наказание от лишаване от свобода, като за някои е предвидена глоба или лишаване от право да се заема определена държавна или обществена длъжност, и лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност.
2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията, посочени в членове 3 и 5, се наказват с лишаване от свобода с максимален срок от не по-малко от четири години.	ЗИД на Наказателния кодекс Вж. чл. 260а и 260в по-горе.	Пълно съответствие.
3. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъплението, посочено в член 4, се наказва с лишаване от свобода с максимален срок от не по-малко от две години.	ЗИД на Наказателния кодекс Вж. чл. 260б по-горе.	Пълно съответствие.

Член 8		Пълно съответствие.
<p>Отговорност на юридически лица</p> <p>1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че юридическите лица могат да бъдат подведени под отговорност за престъпления, посочени в членове 3 – 6, извършени в тяхна полза от всяко лице, което действа самостоятелно или в качеството си на член на орган на юридическото лице и което заема ръководна длъжност в юридическото лице, на следните основания:</p> <p>а) пълномощие да представлява юридическото лице;</p> <p>б) право да взема решения от името на юридическото лице; или</p> <p>в) право да упражнява контрол в рамките на юридическото лице.</p>	<p>ЗИД на Наказателния кодекс</p> <p>Заклучителни разпоредби</p> <p>§ 32. В Закона за административните нарушения и наказания (обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.; изм., бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101 от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр. 24 от 1987 г., бр. 94 от 1990 г., бр. 105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр. 102 от 1995 г., бр. 12 и 110 от 1996 г., бр. 11, 15, 59, 85 и 89 от 1998 г., бр. 51, 67 и 114 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 25, 61 и 101 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 39 и 79 от 2005 г., бр. 30, 33, 69 и 108 от 2006 г., бр. 51, 59 и 97 от 2007 г., бр. 12, 27 и 32 от 2009 г., бр. 10, 33, 39, 60 и 77 от 2011 г., бр. 19, 54 и 77 от 2012 г., бр. 17 от 2013 г., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 81 от 2015 г.) в чл. 83а, ал. 1 след думите „чл. 164, ал. 1“ се добавя „чл. 171, ал. 3“, след числото „215“ се добавя „216, ал. 3“ и след числото „256“ се добавя „260а – 260в“.</p>	
<p>2. Държавите членки предприемат и необходимите мерки, за да гарантират, че юридическите лица могат да бъдат подведени под отговорност, когато липсата на надзор или контрол от страна на лице, посочено в параграф 1, е направила</p>		

<p>възможно извършването от негово подчинено лице на престъпление, посочено в членове 3 – 6, в полза на юридическото лице.</p>		
<p>3. Отговорността на юридически лица по параграфи 1 и 2 не изключва образуването на наказателни производства срещу физически лица, които участват като извършители, подбудители или помагачи в престъпленията, посочени в членове от 3 – 6.</p>		
Член 9		
<p>Санкции спрямо юридически лица</p> <p>Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че дадено юридическо лице, подведено под отговорност съгласно член 8, подлежи на ефективни, пропорционални и възпиращи санкции, които включват наказателноправни или друг вид глоби и може да включват други санкции, като:</p> <p>а) лишаване от право да се ползва от публични облаги или помощи;</p> <p>б) временно или постоянно лишаване от правото да упражнява търговска дейност;</p> <p>в) поставяне под съдебен надзор;</p> <p>г) съдебна ликвидация;</p> <p>д) временно или постоянно затваряне на предприятията, използвани за извършването на престъплението.</p>	<p>ЗИД на Наказателния кодекс</p> <p>Заключителни разпоредби</p> <p>§ 32. В Закона за административните нарушения и наказания (обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.; изм., бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101 от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр. 24 от 1987 г., бр. 94 от 1990 г., бр. 105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр. 102 от 1995 г., бр. 12 и 110 от 1996 г., бр. 11, 15, 59, 85 и 89 от 1998 г., бр. 51, 67 и 114 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 25, 61 и 101 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 39 и 79 от 2005 г., бр. 30, 33, 69 и 108 от 2006 г., бр. 51, 59 и 97 от 2007 г., бр. 12, 27 и 32 от 2009 г., бр. 10, 33, 39, 60 и 77 от 2011 г., бр. 19, 54 и 77 от 2012 г., бр. 17 от 2013 г., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 81</p>	<p>Пълно съответствие.</p>

	от 2015 г.) в чл. 83а, ал. 1 след думите „чл. 164, ал. 1“ се добавя „чл. 171, ал. 3“, след числото „215“ се добавя „216, ал. 3“ и след числото „256“ се добавя „260а - 260в“.	
Член 10		
Компетентност	Наказателен кодекс	Пълно съответствие.
<p>1. Държавите членки предприемат необходимите мерки за регламентиране на своята компетентност по отношение на престъпленията, посочени в членове 3 – 6, когато престъплението е извършено:</p> <p>а) изцяло или отчасти на тяхната територията; или</p> <p>б) от един от техните граждани, поне в случаите, когато деянието се явява престъпление на мястото, където е извършено.</p>	<p>Чл. 3. (1) Наказателният кодекс се прилага за всички престъпления, извършени на територията на Република България.</p> <p>(2) Въпросът за отговорността на чужденци, които се ползват с имунитет по отношение на наказателната юрисдикция на Република България, се решава съобразно с приетите от нея норми на международното право.</p> <p>Чл. 4. (1) Наказателният кодекс се прилага към българските граждани и за извършените от тях престъпления в чужбина.</p>	
<p>2. Дадена държава членка уведомява Комисията, когато реши да разшири компетентността си по отношение на престъпленията,</p>		Не подлежи на въвеждане.

<p>посочени в членове 3 – б, извършени извън нейната територия, когато:</p> <p>а) извършителят има обичайно местопребиваване на нейната територия; или</p> <p>б) престъплението е извършено в полза на юридическо лице, установено на нейна територия.</p>		
Член 11		
<p>Обучение</p> <p>Без да се нарушава независимостта на съдебната власт и различията в нейната организация в Съюза, държавите членки отправят искане към лицата, които отговарят за обучението на съдиите, прокурорите, полицейските и съдебните служители и служителите на компетентните органи, участващи в наказателни производства и разследвания, да предоставят подходящо обучение във връзка с целите на настоящата директива.</p>		<p>Не подлежи на въвеждане.</p>

**Таблица на съответствие
на българското законодателство с**

ДИРЕКТИВА 2013/40/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 12 август 2013 година

относно атаките срещу информационните системи и за замяна на Рамково решение
2005/222/ПВР на Съвета

<p align="center">ДИРЕКТИВА 2011/99/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 13 декември 2011 година относно европейската заповед за защита</p>	<p align="center">Наименование на проекта на българския акт/ на действащите актове, с които се въвеждат изискванията</p>	<p align="center">Степен на съответствието</p>
<p>Член 1</p> <p>Предмет</p> <p>Настоящата директива установява минимални правила за определянето на престъпленията и наказанията в областта на атаките срещу информационните системи. Тя има за цел също да способства за предотвратяването на тези престъпления и да подобри сътрудничеството между съдебните и други компетентни органи.</p>		<p align="center">Не подлежи на въвеждане.</p>
<p>Член 2</p> <p>Определения</p> <p>За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:</p> <p>а) „информационна система“ означава устройство или група от взаимосвързани или сходни устройства, едно или повече от които, съобразно дадена програма, извършват автоматизирана обработка на компютърни данни, както и компютърните данни, съхранявани, обработвани, извлечани или предавани от такова устройство или група от</p>	<p align="center">Проект на Закон за изменение и допълнение на Наказателния кодекс</p> <p>§ 1. В чл. 93 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. В т. 21 думата „компютърна“ се заменя с „информационна“ и в края на изречението се добавя „както и компютърните данни, съхранявани, обработвани, извлечани или предавани от такова устройство или група от устройства с цел</p>	<p align="center">Пълно съответствие.</p>

<p>устройства с цел оперирането с тези данни и използването, защитата и поддръжката им;</p> <p>б) „компютърни данни“ означава представяне на факти, информация или понятия във форма, поддаваща се на обработка в информационни системи, включително и програма, която е в състояние да направи така, че дадена информационна система да изпълни определена функция;</p> <p>в) „юридическо лице“ означава всяко образувание, притежаващо статут на юридическо лице съгласно приложимото право, с изключение на държави членки, трети държави или други публични органи при упражняване на държавна власт, както и на публични международни организации;</p>	<p>оперирането с тези данни и използването, защитата и поддръжката им.“</p> <p>Наказателен кодекс</p> <p>Чл. 93. Указаните по-долу думи и изрази са употребени в този кодекс в следния смисъл:</p> <p>22. (нова - ДВ, бр. 92 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) "Компютърни данни" е всяко представяне на факти, информация или понятия във форма, поддаваща се на автоматична обработка, включително компютърни програми.</p> <p>Закон за лицата и семейството</p> <p>III. Юридически лица</p> <p>Общи разпоредби</p> <p>Чл.131. Юридическите лица са носители на права и задължения.</p> <p>Те придобиват права и задължения чрез своите органи.</p> <p>Закон за административните нарушения и наказания</p> <p>Чл. 83а. (1) ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015 г.) На юридическо лице, което се е обогатило или би се обогатило от престъпление по чл. 108а, 109, 110 (приготовление към тероризъм), 142 - 143а, чл. 152, ал. 3, т. 4, чл. 153, 154а, 155, 155а, 156, 158а, 159 - 159г, чл. 162, ал. 1 и 2, чл. 164, ал. 1, чл. 172а - 174, 209 - 212а, 213а, 214, 215, 225в,</p>	
---	---	--

<p>г) „неправомерно“ означава поведение, което не е разрешено от собственика или от друг притежатели на права върху системата или част от нея, или не е позволено по силата на националното право.</p>	<p>227, ал. 1 - 5, 242, 243, 244, 244а, 246, ал. 3, 248а, 250, 252, 253, 254б, 255, 255а, 255б, 256, 278в - 278д, 280, 281, 282, 283, 301 - 307, чл. 307б, 307в, 307г, чл. 308, ал. 3, чл. 319а - 319е, 320 - 321а, 327, 352, 352а, 353б - 353е, 354а - 354в, 356к и 419а от Наказателния кодекс, както и от всички престъпления, извършени по поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група, когато са извършени от:</p> <p>[...]</p> <p>се налага имуществена санкция до 1 000 000 лв., но не по-малко от равностойността на облагата, когато тя е имуществена; санкция в размер до 1 000 000 лв. се налага и когато облагата няма имуществен характер или размерът ѝ не може да се установи.</p> <p>(6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015 г.) На държавата, държавните органи и органите на местното самоуправление, както и на международните организации не се налага имуществена санкция по ал. 1.</p> <p>Наказателен кодекс</p> <p>Чл. 319а. (Нов - ДВ, бр. 92 от 2002 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Който копира, използва или осъществи достъп до компютърни данни в компютърна система без разрешение, когато се изисква такова, се наказва с глоба до три</p>	
--	--	--

	<p>хиляди лева.</p> <p>Чл. 319б. (Нов - ДВ, бр. 92 от 2002 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Който без разрешение на лицето, което администрира или ползва компютърна система, добави, промени, изтрие или унищожи компютърна програма или компютърни данни, в немаловажни случаи, се наказва с лишаване от свобода до една година или глоба до две хиляди лева.</p> <p>Чл. 319г. (Нов - ДВ, бр. 92 от 2002 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Който въведе компютърен вирус в компютърна система или компютърна мрежа, се наказва с глоба до три хиляди лева.</p> <p>(2) (Нова - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Наказанието по ал. 1 се налага и на онзи, който въведе друга компютърна програма, която е предназначена за нарушаване на дейността на компютърна система или компютърна мрежа или за узнаване, заличаване, изтриване, изменение или копиране на компютърни данни без разрешение, когато такова се изисква, доколкото извършеното не съставлява по-тежко престъпление.</p>	
<p>Член 3</p> <p>Незаконен достъп до информационни системи</p> <p>Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато е извършен умишлено, неправомерният достъп до цялата информационна система или до части от нея е наказуем като престъпление,</p>	<p>Наказателен кодекс</p> <p>Чл. 319а. (Нов - ДВ, бр. 92 от 2002 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Който копира, използва или осъществи достъп до компютърни данни в компютърна система без разрешение, когато се изисква такова, се</p>	<p>Пълно съответствие.</p>

<p>когато е извършен чрез нарушаване на мярка за сигурност, поне в случаите, които не се считат за маловажни.</p>	<p>наказва с глоба до три хиляди лева.</p> <p>(2) Ако деянието по ал. 1 е извършено от две или повече лица, сговорили се предварително за извършване на такова деяние, наказанието е лишаване от свобода до една година или глоба до три хиляди лева.</p> <p>(3) (Доп. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Ако деянието по ал. 1 е извършено повторно или по отношение на данни за създаване на електронен подпис, наказанието е лишаване от свобода до три години или глоба до пет хиляди лева.</p> <p>(4) (Изм. - ДВ, бр. 26 от 2004 г., доп. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Ако деянията по ал. 1 - 3 са извършени по отношение на информация, представляваща държавна или друга защитена от закон тайна, наказанието е от една до три години лишаване от свобода, ако не подлежи на по-тежко наказание.</p> <p>(5) Ако от деянието по ал. 4 са настъпили тежки последици, наказанието е от една до осем години.</p> <p>Чл. 216. (3) (Нова - ДВ, бр. 92 от 2002 г.) Който, като осъществи нерегламентиран достъп до компютър от значение за предприятие, учреждение, юридическо или физическо лице, и по този начин унищожи или повреди чуждо имущество, се наказва с лишаване от свобода от една до шест години и глоба до десет хиляди лева.</p> <p>(4) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 1982 г., в сила от 01.07.1982 г., изм. - ДВ, бр. 10 от 1993 г., предишна ал. 2, изм. - ДВ, бр. 92 от 2002 г.) В</p>	
---	--	--

	<p>маловажни случаи наказанието е лишаване от свобода до шест месеца или глоба от сто до триста лева.</p> <p>(5) (Изм. - ДВ, бр. 62 от 1997 г., предишна ал. 3 - ДВ, бр. 92 от 2002 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 26 от 2004 г.) Ако са причинени значителни вреди или са настъпили други тежки последици или ако деянието е извършено от лице по чл. 142, ал. 2, точки 6 и 8, или ако деянието е свързано с унищожаване или повреждане на елементи от далекосъобщителната мрежа, наказанието е лишаване от свобода до десет години, като съдът може да постанови и лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7.</p> <p>(6) (Изм. - ДВ, бр. 10 от 1993 г., предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 92 от 2002 г.) Ако деянието по ал. 1, 2, 3 и 5 е извършено по непредпазливост, наказанието е лишаване от свобода до две години или глоба от сто до триста лева.</p> <p style="text-align: center;">Проект на Закон за изменение и допълнение на Наказателен кодекс</p> <p>§ 15. В чл. 319а се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. Алинея 1 се изменя така: „(1) Който неправомерно осъществи достъп до информационна система или части от нея, в немаловажни случаи, се наказва с лишаване от свобода до две години.“</p> <p>2. В ал. 2 думите „една година или глоба до три хиляди лева“ се заменят с „две години и глоба до три</p>	
--	--	--

	<p>хиляди лева“.</p> <p>3. В ал. 3 думите „три години или глоба до пет хиляди лева“ се заменят с „три години и глоба до пет хиляди лева“.</p> <p>§ 7. В чл. 216, ал. 3 думата „компютър“ се заменя с „информационна система“.</p>	
<p>Член 4</p> <p>Незаконна намеса в система</p> <p>Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че сериозното възпрепятстване или спиране на функционирането на информационна система чрез въвеждане на компютърни данни, пренасяне, увреждане, изтриване, влошаване, променяне или скриване на такива данни или спиране на достъпа до компютърни данни, когато е извършено умишлено и неправомерно, е наказуемо като престъпление, поне в случаите, които не се считат за маловажни.</p>	<p>Наказателен кодекс</p> <p>Чл. 319б. (Нов - ДВ, бр. 92 от 2002 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Който неправомерно добави, промени, изтрие или унищожи компютърна програма или компютърни данни, в немаловажни случаи, се наказва с лишаване от свобода до една година или глоба до две хиляди лева.</p> <p>(2) Ако с деянието по ал. 1 са причинени значителни вреди или са настъпили други тежки последици, наказанието е лишаване от свобода до две години и глоба до три хиляди лева.</p> <p>(3) Ако деянието по ал. 1 е извършено с цел имотна облага, наказанието е лишаване от свобода от една до три години и глоба до пет хиляди лева.</p> <p>Чл. 319в. (Нов - ДВ, бр. 92 от 2002 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Който извърши деяние по чл. 319б по отношение на данни, които се дават по силата на закон, по електронен път или на магнитен, електронен, оптичен или друг носител, се наказва с лишаване от свобода до две години и с глоба до три хиляди лева.</p> <p>(2) Ако деянието по ал. 1 е с цел да се осуети изпълнение на задължение, наказанието</p>	<p>Пълно съответствие.</p>

	<p>е лишаване от свобода до три години и глоба до пет хиляди лева.</p> <p>Чл. 319г. (Нов - ДВ, бр. 92 от 2002 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Който въведе компютърен вирус в компютърна система или компютърна мрежа, се наказва с глоба до три хиляди лева.</p> <p>(2) (Нова - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Наказанието по ал. 1 се налага и на онзи, който въведе друга компютърна програма, която е предназначена за нарушаване на дейността на компютърна система или компютърна мрежа или за узнаване, заличаване, изтриване, изменение или копиране на компютърни данни без разрешение, когато такова се изисква, доколкото извършеното не съставлява по-тежко престъпление.</p> <p>(3) (Предишна ал. 2, изм. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Ако от деянието по ал. 1 и 2 са настъпили значителни вреди или е извършено повторно, наказанието е лишаване от свобода до три години и глоба до хиляда лева.</p> <p style="text-align: center;">Проект на Закон за изменение и допълнение на Наказателен кодекс</p> <p>§ 16. В чл. 319б се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>4. Алинея 1 се изменя така:</p> <p>„(1) Който неправомерно добави, копира, използва, промени, пренесе, изтрие, повреди, влоши, скрие, унищожи компютърни данни в информационна система или спре достъпа до</p>	
--	---	--

	<p>такива данни, в немаловажни случаи, се наказва с лишаване от свобода до две години и глоба до три хиляди лева.“</p> <p>5. В ал. 2 думите „две години и глоба до хиляда лева“ се заменят с „три години и глоба до пет хиляди лева“.</p> <p>6. Създават се ал. 4 и 5:</p> <p>„(4) Ако деянието по ал. 1 е извършено чрез компютърна програма, парола, код за достъп или други данни за достъп до информационна система или до част от нея, предназначени да засегнат повече от една информационна система, и тези последици са настъпили, наказанието е лишаване от свобода от една до четири години и глоба до шест хиляди лева.</p> <p>(5) Наказанието е лишаване от свобода от пет до осем години и глоба до десет хиляди лева, когато деянието по ал. 1:</p> <p>1. е извършено от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група;</p> <p>2. е извършено срещу информационна система, която е част от критична инфраструктура;</p> <p>3. представлява особено тежък случай.“</p> <p>§ 17. В чл. 319в се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>3. В ал. 1 думите „магнитен“ и оптичен“ се заличават, а думите „две години“ се заменят с „три години“.</p> <p>4. В ал. 2 след думите „лишаване от свобода“ се добавя „от една“.</p>	
--	---	--

	<p>§ 18. В чл. 319г се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. В ал. 1 думите „компютърна система“ се заменят с „информационна система“ и след думите „се наказва с“ се добавят думите „лишаване от свобода до три години и“.</p> <p>2. В ал. 2 думите „компютърна система“ се заменят с „информационна система“.</p> <p>3. В ал. 3 думите „до три години и глоба до хиляда лева“ се заменят с думите „до пет години и глоба до три хиляди лева“.</p>	
<p>Член 5</p> <p>Незаконна намеса в данни</p> <p>Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че изтриването, увреждането, влошаването, промяната, скриването на компютърни данни в дадена информационна система или спирането на достъпа до такива данни, когато е извършено умишлено и неправомерно, е наказуемо като престъпление, поне в случаите, които не се считат за маловажни.</p>	<p>Наказателен кодекс</p> <p>Чл. 319б. (Нов - ДВ, бр. 92 от 2002 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Който без разрешение на лицето, което администрира или ползва компютърна система, добави, промени, изтрие или унищожи компютърна програма или компютърни данни, в немаловажни случаи, се наказва с лишаване от свобода до една година или глоба до две хиляди лева.</p> <p>(2) Ако с деянието по ал. 1 са причинени значителни вреди или са настъпили други тежки последици, наказанието е лишаване от свобода до две години и глоба до три хиляди лева.</p> <p>(3) Ако деянието по ал. 1 е извършено с цел имотна облага, наказанието е лишаване от свобода от една до три години и глоба до пет хиляди лева.</p> <p>Чл. 319в. (Нов - ДВ, бр. 92 от 2002 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр.</p>	<p>Пълно съответствие.</p>

	<p>38 от 2007 г.) Който извърши деяние по чл. 319б по отношение на данни, които се дават по силата на закон, по електронен път или на магнитен, електронен, оптичен или друг носител, се наказва с лишаване от свобода до две години и с глоба до три хиляди лева.</p> <p>(2) Ако деянието по ал. 1 е с цел да се осуети изпълнение на задължение, наказанието е лишаване от свобода до три години и глоба до пет хиляди лева.</p> <p>Чл. 319г. (Нов - ДВ, бр. 92 от 2002 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Който въведе компютърен вирус в компютърна система или компютърна мрежа, се наказва с глоба до три хиляди лева.</p> <p>(2) (Нова - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Наказанието по ал. 1 се налага и на онзи, който въведе друга компютърна програма, която е предназначена за нарушаване на дейността на компютърна система или компютърна мрежа или за узнаване, заличаване, изтриване, изменение или копиране на компютърни данни без разрешение, когато такова се изисква, доколкото извършеното не съставлява по-тежко престъпление.</p> <p>(3) (Предишна ал. 2, изм. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Ако от деянието по ал. 1 и 2 са настъпили значителни вреди или е извършено повторно, наказанието е лишаване от свобода до три години и глоба до хиляда лева.</p> <p style="text-align: center;">Проект на Закон за изменение и допълнение</p>	
--	---	--

на Наказателен кодекс

§ 16. В чл. 319б се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Който неправомерно добави, копира, използва, промени, пренесе, изтрие, повреди, влоши, скрие, унищожи компютърни данни в информационна система или спре достъпа до такива данни, в немаловажни случаи, се наказва с лишаване от свобода до две години и глоба до три хиляди лева.“

2. В ал. 2 думите „две години и глоба до хиляда лева“ се заменят с „три години и глоба до пет хиляди лева“.

3. Създават се ал. 4 и 5:
 „(4) Ако деянието по ал. 1 е извършено чрез компютърна програма, парола, код за достъп или други данни за достъп до информационна система или до част от нея, предназначени да засегнат повече от една информационна система, и тези последици са настъпили, наказанието е лишаване от свобода от една до четири години и глоба до шест хиляди лева.

(5) Наказанието е лишаване от свобода от пет до осем години и глоба до десет хиляди лева, когато деянието по ал. 1:

1. е извършено от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група;

2. е извършено срещу информационна система, която е част от критична инфраструктура;

3. представлява особено

	<p>тежък случай.“</p> <p>§ 17. В чл. 319в се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. В ал. 1 думите „магнитен“ и оптичен“ се заличават, а думите „две години“ се заменят с „три години“.</p> <p>2. В ал. 2 след думите „лишаване от свобода“ се добавя „от една“.</p> <p>§ 18. В чл. 319г се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. В ал. 1 думите „компютърна система“ се заменят с „информационна система“ и след думите „се наказва с“ се добавят думите „лишаване от свобода до три години и“.</p> <p>2. В ал. 2 думите „компютърна система“ се заменят с „информационна система“.</p> <p>3. В ал. 3 думите „до три години и глоба до хиляда лева“ се заменят с думите „до пет години и глоба до три хиляди лева“.</p>	
<p>Член 6</p> <p>Незаконно прихващане</p> <p>Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че извършеното с технически средства прихващане на непублични компютърни данни, изпращани до дадена информационна система, от нея или в нейните рамки, включително електромагнитните емисии от информационна система, пренасящи такива компютърни данни, когато е извършено умишлено и неправомерно, е наказуемо като престъпление, поне в случаите, които не се считат за маловажни.</p>	<p>Наказателен кодекс</p> <p>Чл. 171. (...)</p> <p>(3) (Доп. - ДВ, бр. 92 от 2002 г.) Който чрез използване на специални технически средства противозаконно узнае неадресирано до него съобщение, предадено по телефон, телеграф, чрез компютърна мрежа или по друго далекосъобщително средство, се наказва с лишаване от свобода до две години.</p> <p>(4) (Нова - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Когато деянието по ал. 3 е извършено с користна цел или са причинени значителни вреди,</p>	<p>Пълно съответствие.</p>

	<p>наказанието е лишаване от свобода до три години и глоба до пет хиляди лева.</p> <p align="center">Проект на Закон за изменение и допълнение на Наказателен кодекс</p> <p>§ 5. В чл. 171 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. В ал. 3 след думата „противозаконно“ се добавят думите „осъществи достъп или“.</p> <p>2. Създава се нова ал. 4:</p> <p>„(4) Наказанието по ал. 3 се налага и когато предмет на деянието са компютърни данни, изпращани в рамките на една или между повече информационни системи, включително електромагнитни емисии от информационна система.“</p> <p>3. Досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея след думите „ал. 3“ се добавя „и 4“.</p>	
<p>Член 7</p> <p>Инструменти, използвани за извършване на престъпления</p> <p>Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че умишленото производство, продажба, набавяне за употреба, внос, разпространяване или друга форма на предоставяне на някой от следните инструменти, когато е извършено неправомерно и с намерение да се използва за извършването на което и да било от престъпленията, посочени в членове 3—6, е наказуемо като престъпление, поне в случаите, които не се считат за маловажни:</p> <p>а) компютърна програма, проектирана или адаптирана</p>	<p align="center">Наказателен кодекс</p> <p>Чл. 319д. (Нов - ДВ, бр. 92 от 2002 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 26 от 2004 г., изм. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Който разпространи пароли или кодове за достъп до компютърна система или до компютърни данни и от това последва разкриване на лични данни или информация, представляваща държавна или друга защитена от закон тайна, се наказва с лишаване от свобода до една година.</p> <p>(2) (Доп. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) За деяние по ал. 1, извършено с користна цел, или ако с него са причинени</p>	<p>Пълно съответствие.</p>

<p>главно с цел извършване на което и да било от престъпленията, посочени в членове 3—6;</p> <p>б) компютърна парола, код за достъп или други подобни данни, с чиято помощ може да се получи достъп до цялата информационна система или до част от нея.</p>	<p>значителни вреди или са настъпили други тежки последици, наказанието е лишаване от свобода до три години.</p> <p style="text-align: center;">Проект на Закон за изменение и допълнение на Наказателен кодекс</p> <p>§ 19. В чл. 319д се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. Алинея 1 се изменя така:</p> <p>„(1) Който създава, набавя за себе си или за друго, внася или по друг начин разпространява компютърни програми, пароли, кодове или други подобни данни за достъп до информационна система или част от нея с цел да се извърши престъпление по чл. 171, ал. 3, чл. 319а, чл. 319б, чл. 319в или чл. 319г, се наказва с лишаване от свобода до две години.“</p> <p>2. Създава се нова ал. 2:</p> <p>„(2) Когато с деянието по ал. 1 са разкрити лични данни, класифицирана информация или друга защитена от закона тайна, когато извършеното не представлява по-тежко престъпление, наказанието е лишаване от свобода до три години.“</p> <p>3. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и се изменя така:</p> <p>„(3) За деяние по ал. 1, извършено с користна цел, от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група или ако с него са причинени</p>	
---	--	--

	значителни вреди или са настъпили други тежки последици, наказанието е лишаване от свобода до пет години.“	
<p>Член 8</p> <p>Подбудителство, помагачество и опит за извършване на престъпление</p> <p>1. Държавите членки гарантират, че подбудителството или помагачеството за извършване на някое от престъпленията, посочени в членове 3—7, е наказуемо като престъпление.</p> <p>2. Държавите членки гарантират, че опитът за извършване на престъпление, посочено в членове 4 и 5, е наказуем като престъпление.</p>	<p style="text-align: center;">Наказателен кодекс</p> <p>Чл. 18. (1) Опитът е започнатото изпълнение на умишлено престъпление, при което изпълнителното деяние не е довършено или макар и да е довършено, не са настъпили предвидените в закона и искани от дееца общественоопасни последици на това престъпление.</p> <p>(2) При опит деецът се наказва с наказанието, предвидено за довършеното престъпление, като се взема предвид степента на осъществяване на намерението и причините, поради които престъплението е останало недовършено.</p> <p>(3) При опит деецът не се наказва, когато по собствена подбуда:</p> <p>а) се е отказал да довърши изпълнението на престъплението или</p> <p>б) е предотвратил настъпването на престъпните последици.</p> <p>Чл. 19. В случаите на чл. 17, ал. 3 и 18, ал. 3, ако деянието, в което са се изразили приготвянето или опитът, съдържа признаците на друго престъпление, деецът отговаря за това престъпление.</p> <p>Чл. 20. (1) Съучастници в извършването на умишлено престъпление са извършителите,</p>	<p>Пълно съответствие.</p>

	<p>подбудителите и помагачите.</p> <p>(2) Извършител е този, който участва в самото изпълнение на престъплението.</p> <p>(3) Подбудител е този, който умишлено е склонил другиго да извърши престъплението.</p> <p>(4) Помагач е този, който умишлено е улеснил извършването на престъплението чрез съвети, разяснения, обещание да се даде помощ след деянието, отстраняване на спънки, набавяне на средства или по друг начин.</p> <p>Чл. 21. (1) Всички съучастници се наказват с наказанието, предвидено за извършеното престъпление, като се вземат предвид характерът и степента на тяхното участие.</p> <p>(2) Подбудителят и помагачът отговарят само за онова, за което умишлено са подбудили или подпомогнали извършителя.</p> <p>(3) Когато поради определено лично свойство или отношение на дееца законът възвежда извършеното деяние в престъпление, за това престъпление отговарят и подбудителят, и помагачът, за които тези обстоятелства не са налице.</p> <p>(4) Особените обстоятелства, поради които законът изключва, намалява или увеличава наказанието за някого от съучастниците, не се вземат предвид за останалите съучастници, по отношение на които тези обстоятелства не са налице.</p> <p>Чл. 22. (1) Подбудителят и</p>	
--	---	--

	<p>помагачът не се наказват, ако по собствена подбуда се откажат от по-нататъшно участие и попречат да се извърши деянието или предотвратят настъпването на престъпните последици</p> <p>(2) В тези случаи се прилага съответно разпоредбата на чл. 19.</p>	
<p>Член 9</p> <p>Наказания</p> <p>1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията, посочени в членове 3—8, са наказуеми с ефективни, пропорционални и възпиращи наказания.</p> <p>2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията, посочени в членове 3—7, се наказват с лишаване от свобода с максимален срок не по-малко от две години, поне в случаите, които не се считат за маловажни.</p> <p>3. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато са извършени умишлено и когато значителен брой информационни системи са били засегнати посредством използването на инструмент, посочен в член 7, проектиран или адаптиран главно за тази цел, посочените в членове 4 и 5 престъпления се наказват с лишаване от свобода с максимален срок не по-малко от три години.</p> <p>4. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията, посочени в членове 4 и 5, се наказват с лишаване от свобода с максимален срок не по-малко от пет години, когато:</p>	<p>Наказателен кодекс</p> <p>Чл. 319а. (1) (Изм. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Който копира, използва или осъществи достъп до компютърни данни в компютърна система без разрешение, когато се изисква такова, се наказва с глоба до три хиляди лева.</p> <p>(2) Ако деянието по ал. 1 е извършено от две или повече лица, сговорили се предварително за извършване на такова деяние, наказанието е лишаване от свобода до една година или глоба до три хиляди лева.</p> <p>(3) (Доп. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Ако деянието по ал. 1 е извършено повторно или по отношение на данни за създаване на електронен подпис, наказанието е лишаване от свобода до три години или глоба до пет хиляди лева.</p> <p>(4) (Изм. - ДВ, бр. 26 от 2004 г., доп. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Ако деянията по ал. 1 - 3 са извършени по отношение на информация, представляваща държавна или друга защитена от закон тайна, наказанието е от една до три години лишаване от свобода, ако не подлежи на</p>	<p>Пълно съответствие.</p>

<p>а) те са извършени в рамките на престъпна организация съгласно определението в Рамково решение 2008/841/ПВР, независимо от размера на наказанието, предвидено в него; или</p> <p>б) те са причинили сериозни вреди; или</p> <p>в) те са извършени срещу информационна система, която е част от критична инфраструктура.</p>	<p>по-тежко наказание.</p> <p>(5) Ако от деянието по ал. 4 са настъпили тежки последици, наказанието е от една до осем години.</p> <p>Чл. 319б. (1) (Изм. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Който без разрешение на лицето, което администрира или ползва компютърна система, добави, промени, изтрие или унищожи компютърна програма или компютърни данни, в немаловажни случаи, се наказва с лишаване от свобода до една година или глоба до две хиляди лева.</p> <p>(2) Ако с деянието по ал. 1 са причинени значителни вреди или са настъпили други тежки последици, наказанието е лишаване от свобода до две години и глоба до три хиляди лева.</p> <p>(3) Ако деянието по ал. 1 е извършено с цел имотна облага, наказанието е лишаване от свобода от една до три години и глоба до пет хиляди лева.</p> <p>Чл. 319в. (1) (Доп. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Който извърши деяние по чл. 319б по отношение на данни, които се дават по силата на закон, по електронен път или на магнитен, електронен, оптичен или друг носител, се наказва с лишаване от свобода до две години и с глоба до три хиляди лева.</p> <p>(2) Ако деянието по ал. 1 е с цел да се осуети изпълнение на задължение, наказанието е лишаване от свобода до</p>	
--	---	--

	<p>три години и глоба до пет хиляди лева.</p> <p>Чл. 319г. (1) (Изм. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Който въведе компютърен вирус в компютърна система или компютърна мрежа, се наказва с глоба до три хиляди лева.</p> <p>(2) (Нова - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Наказанието по ал. 1 се налага и на онзи, който въведе друга компютърна програма, която е предназначена за нарушаване на дейността на компютърна система или компютърна мрежа или за узнаване, заличаване, изтриване, изменение или копиране на компютърни данни без разрешение, когато такова се изисква, доколкото извършеното не съставлява по-тежко престъпление.</p> <p>(3) (изм. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Ако от деянието по ал. 1 и 2 са настъпили значителни вреди или е извършено повторно, наказанието е лишаване от свобода до три години и глоба до хиляда лева.</p> <p>Чл. 171. (3) (Доп. - ДВ, бр. 92 от 2002 г.) Който чрез използване на специални технически средства противозаконно узнае неадресирано до него съобщение, предадено по телефон, телеграф, чрез компютърна мрежа или по друго далекосъобщително средство, се наказва с лишаване от свобода до две години.</p>	
--	--	--

	<p>(4) (Нова - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Когато деянието по ал. 3 е извършено с користна цел или са причинени значителни вреди, наказанието е лишаване от свобода до три години и глоба до пет хиляди лева.</p> <p>Чл. 319д. (1) (Изм. - ДВ, бр. 26 от 2004 г., изм. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Който разпространи пароли или кодове за достъп до компютърна система или до компютърни данни и от това последва разкриване на лични данни или информация, представляваща държавна или друга защитена от закон тайна, се наказва с лишаване от свобода до една година.</p> <p>(2) (Доп. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) За деяние по ал. 1, извършено с користна цел, или ако с него са причинени значителни вреди или са настъпили други тежки последици, наказанието е лишаване от свобода до три години.</p> <p style="text-align: center;">Проект на Закон за изменение и допълнение на Наказателен кодекс</p> <p>§ 5. В чл. 171 се правят следните изменения и допълнения:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. В ал. 3 след думата „противозаконно“ се добавят думите „осъществи достъп или“. 2. Създава се нова ал. 4: <p>„(4) Наказанието по ал. 3 се налага и когато предмет на деянието са компютърни данни, изпращани в рамките на една или между повече</p>	
--	--	--

	<p>информационни системи, включително електромагнитни емисии от информационна система.“</p> <p>3. Досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея след думите „ал. 3“ се добавя „и 4“.</p> <p>§ 15. В чл. 319а се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. Алинея 1 се изменя така:</p> <p>„(1) Който неправомерно осъществи достъп до информационна система или части от нея без разрешение, когато се изисква такова, в немаловажни случаи, се наказва с лишаване от свобода до две години.“</p> <p>2. В ал. 2 думите „една година или глоба до три хиляди лева“ се заменят с „две години и глоба до три хиляди лева“.</p> <p>3. В ал. 3 думите „три години или глоба до пет хиляди лева“ се заменят с „три години и глоба до пет хиляди лева“.</p> <p>§ 16. В чл. 319б се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. Алинея 1 се изменя така:</p> <p>„(1) Който неправомерно добави, копира, използва, промени, пренесе, изтрие, повреди, влоши, скрие, унищожи компютърни данни в информационна система или спре достъпа до такива данни, в немаловажни случаи, се наказва с лишаване от свобода до две години и</p>	
--	--	--

<p>5. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато престъпленията, посочени в членове 4 и 5, са извършени чрез злоупотреба с лични данни на друго лице, за да се спечели доверието на трето лице, и по този начин са нанесени вреди на законния собственик на самоличността, това може да се разглежда съгласно националното право като квалифициращо обстоятелство, освен ако тези обстоятелства не са вече част от друго престъпление, което е наказуемо съгласно националното право.</p>	<p> глоба до три хиляди лева.“</p> <p>2. В ал. 2 думите „две години и глоба до хиляда лева“ се заменят с „три години и глоба до пет хиляди лева“.</p> <p>3. Създават се ал. 4 и 5:</p> <p>„(4) Ако деянието по ал. 1 е извършено чрез компютърна програма, парола, код за достъп или други данни за достъп до информационна система или до част от нея, предназначени да засегнат повече от една информационна система, и тези последици са настъпили, наказанието е лишаване от свобода от една до четири години и глоба до шест хиляди лева.</p> <p>(5) Наказанието е лишаване от свобода от пет до осем години и глоба до десет хиляди лева, когато деянието по ал. 1:</p> <p>1. е извършено от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група;</p> <p>2. е извършено срещу информационна система, която е част от критична инфраструктура;</p> <p>3. представлява особено тежък случай.“</p> <p>§ 17. В чл. 319в се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. В ал. 1 думите „магнитен“ и оптичен“ се заличават, а думите „две години“ се заменят с „три години“.</p> <p>2. В ал. 2 след думите „лишаване от свобода“ се добавя „от една“.</p>	
---	--	--

	<p>§ 18. В чл. 319г се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. В ал. 1 думите „компютърна система“ се заменят с „информационна система“ и след думите „се наказва с“ се добавят думите „лишаване от свобода до три години и“.</p> <p>2. В ал. 2 думите „компютърна система“ се заменят с „информационна система“.</p> <p>3. В ал. 3 думите „до три години и глоба до хиляда лева“ се заменят с думите „до пет години и глоба до три хиляди лева“.</p> <p>§ 19. В чл. 319д се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. Алинея 1 се изменя така:</p> <p>„(1) Който създава, набавя за себе си или за другиго, внася или по друг начин разпространява компютърни програми, пароли, кодове или други подобни данни за достъп до информационна система или част от нея с цел да се извърши престъпление по чл. 171, ал. 3, чл. 319а, чл. 319б, чл. 319в или чл. 319г, се наказва с лишаване от свобода до две години.“</p> <p>2. Създава се нова ал. 2:</p> <p>„(2) Когато с деянието по ал. 1 са разкрити лични данни, класифицирана информация или друга защитена от закона тайна, когато извършеното не представлява по-тежко престъпление, наказанието е лишаване от свобода до три</p>	
--	---	--

	<p>години.“</p> <p>3. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и се изменя така:</p> <p>„(3) За деяние по ал. 1, извършено с користна цел, от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група или ако с него са причинени значителни вреди или са настъпили други тежки последици, наказанието е лишаване от свобода до пет години.“</p> <p>Наказателен кодекс</p> <p>Чл. 212а. (Нов - ДВ, бр. 92 от 2002 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Който с цел да набави за себе си или за друго облага възбуди или поддържа заблуждение у някого, като внесе, измени, изтрие или заличи компютърни данни или използва чужд електронен подпис и с това причини на него или на друго вреда, се наказва за компютърна измама с лишаване от свобода от една до шест години и глоба до шест хиляди лева.</p> <p>(2) (Изм. - ДВ, бр. 38 от 2007 г.) Същото наказание се налага и на този, който, без да има право, внесе, измени, изтрие или заличи компютърни данни, за да получи нещо, което не му се следва.</p>	
<p>Член 10</p> <p>Отговорност на юридическите лица</p> <p>1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че юридическите лица могат да бъдат подведени под отговорност за престъпленията, посочени в</p>	<p>Закон за административните нарушения и наказания</p> <p>Чл. 83а. (обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.; изм., бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101 от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр. 24 от 1987 г., бр. 94 от</p>	<p>Пълно съответствие.</p>

<p>членове 3—8, извършени в тяхна полза от лице, което действа самостоятелно или като част от орган на юридическото лице и което заема ръководна длъжност в това юридическо лице, въз основа на едно от следните:</p> <p>а) пълномощие да представлява юридическото лице;</p> <p>б) правомощие да взема решения от името на юридическото лице;</p> <p>в) правомощие да упражнява контрол в рамките на юридическото лице.</p> <p>2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че юридическите лица могат да бъдат подведени под отговорност, когато липсата на надзор или контрол от страна на лице, посочено в параграф 1, е направила възможно извършването от негово подчинено лице на някое от престъпленията, посочени в членове 3—8, в полза на това юридическо лице.</p> <p>3. Отговорността на юридическите лица съгласно параграфи 1 и 2 не изключва образуването на наказателни производства срещу физически лица, които са извършители, подбудители или съучастници в престъпленията, посочени в членове 3—8.</p>	<p>1990 г., бр. 105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр. 102 от 1995 г., бр. 12 и 110 от 1996 г., бр. 11, 15, 59, 85 и 89 от 1998 г., бр. 51, 67 и 114 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 25, 61 и 101 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 39 и 79 от 2005 г., бр. 30, 33, 69 и 108 от 2006 г., бр. 51, 59 и 97 от 2007 г., бр. 12, 27 и 32 от 2009 г., бр. 10, 33, 39, 60 и 77 от 2011 г., бр. 19, 54 и 77 от 2012 г., бр. 17 от 2013 г., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 81 от 2015 г.) На юридическо лице, което се е обогатило или би се обогатило от престъпление по чл. 108а, 109, 110 (приготовление към тероризъм), 142 - 143а, чл. 152, ал. 3, т. 4, чл. 153, 154а, 155, 155а, 156, 158а, 159 - 159г, чл. 162, ал. 1 и 2, чл. 172а - 174, 209 - 212а, 213а, 214, 215, 225в, 227, ал. 1 - 5, 242, 250, 252, 253, 254, 254б, 255, 255б, 256, 257, 278в - 278д, 280, 283, 301 - 307, чл. 307б, 307в, 307г, чл. 308, ал. 3, чл. 319а - 319е, 320 - 321а, 327, 352, 352а, 353б - 353е, 354а - 354в, 356к и 419а от Наказателния кодекс, както и от всички престъпления, извършени по поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група, когато са извършени от:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. лице, овластено да формира волята на юридическото лице; 2. лице, представляващо юридическото лице; 3. лице, избрано в контролен или надзорен орган на юридическото лице, или 4. работник или служител, на който юридическото лице е възложило определена работа, когато престъплението е извършено при или по повод 	
--	---	--

	<p>изпълнението на тази работа, се налага имуществена санкция до 1 000 000 лв., но не по-малко от равностойността на облагата, когато тя е имуществена, а когато облагата няма имуществен характер или размерът ѝ не може да се установи, санкцията е от 5000 до 100 000 лв.</p> <p>(2) Имуществената санкция се налага на юридическото лице и когато лицата по ал. 1, т. 1, 2 и 3 са подбудили или подпомогнали извършването на посочените деяния, както и когато деянията са спрели на стадия на опита.</p> <p>(3) Имуществената санкция се налага независимо от осъществяването на наказателната отговорност на извършителя на престъпното деяние по ал. 1.</p> <p>(4) Облагата или нейната равностойност се отнема в полза на държавата, ако не подлежи на връщане или възстановяване, или на отнемане по реда на Наказателния кодекс.</p> <p>(5) На държавата, държавните органи и органите на местното самоуправление, както и на международните организации не се налага имуществена санкция по ал. 1.</p> <p style="text-align: center;">Проект на Закон за изменение и допълнение на Наказателен кодекс</p> <p style="text-align: center;">Преходни и Заключителни разпоредби</p> <p>§ 32. В Закона за административните нарушения и наказания (обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.;</p>	
--	--	--

	<p>изм., бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101 от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр. 24 от 1987 г., бр. 94 от 1990 г., бр. 105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр. 102 от 1995 г., бр. 12 и 110 от 1996 г., бр. 11, 15, 59, 85 и 89 от 1998 г., бр. 51, 67 и 114 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 25, 61 и 101 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 39 и 79 от 2005 г., бр. 30, 33, 69 и 108 от 2006 г., бр. 51, 59 и 97 от 2007 г., бр. 12, 27 и 32 от 2009 г., бр. 10, 33, 39, 60 и 77 от 2011 г., бр. 19, 54 и 77 от 2012 г., бр. 17 от 2013 г., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 81 от 2015 г.) в чл. 83а, ал. 1 след думите „чл. 164, ал. 1“ се добавя „чл. 171, ал. 3“, след числото „215“ се добавя „216, ал. 3“ и след числото „256“ се добавя „260а – 260в“.</p>	
<p>Член 11</p> <p>Санкции спрямо юридически лица</p> <p>1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че юридическо лице, подведено под отговорност съгласно член 10, параграф 1, подлежи на санкции, които са ефективни, пропорционални и възпиращи, включват глоби по наказателното право или друг вид глоби и може да включват други санкции, като например:</p> <p>а) лишаване от правото да се ползва от публични облаги или помощи;</p> <p>б) временно или постоянно лишаване от правото да упражнява търговска дейност;</p> <p>в) поставяне под съдебен надзор;</p> <p>г) съдебна ликвидация;</p> <p>д) временно или постоянно</p>	<p>Закон за административните нарушения и наказания</p> <p>Чл. 83а. (обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.; изм., бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101 от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр. 24 от 1987 г., бр. 94 от 1990 г., бр. 105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр. 102 от 1995 г., бр. 12 и 110 от 1996 г., бр. 11, 15, 59, 85 и 89 от 1998 г., бр. 51, 67 и 114 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 25, 61 и 101 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 39 и 79 от 2005 г., бр. 30, 33, 69 и 108 от 2006 г., бр. 51, 59 и 97 от 2007 г., бр. 12, 27 и 32 от 2009 г., бр. 10, 33, 39, 60 и 77 от 2011 г., бр. 19, 54 и 77 от 2012 г., бр. 17 от 2013 г., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 81 от 2015 г.) На юридическо лице, което се е обогатило или би се обогатило от престъпление по чл. 108а,</p>	<p>Пълно съответствие.</p>

<p>затваряне на структури, използвани за извършване на престъплението.</p> <p>2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че юридическо лице, подведено под отговорност съгласно член 10, параграф 2, подлежи на ефективни, пропорционални и възпиращи санкции или други мерки.</p>	<p>109, 110 (приготовление към тероризъм), 142 - 143а, чл. 152, ал. 3, т. 4, чл. 153, 154а, 155, 155а, 156, 158а, 159 - 159г, чл. 162, ал. 1 и 2, чл. 164, ал. 1, чл. 172а - 174, 209 - 212а, 213а, 214, 215, 225в, 227, ал. 1 - 5, 242, 243, 244, 244а, 246, ал. 3, 248а, 250, 252, 253, 254б, 255, 255а, 255б, 256, 278в - 278д, 280, 281, 282, 283, 301 - 307, чл. 307б, 307в, 307г, чл. 308, ал. 3, чл. 319а - 319е, 320 - 321а, 327, 352, 352а, 353б - 353е, 354а - 354в, 356к и 419а от Наказателния кодекс, както и от всички престъпления, извършени по поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група, когато са извършени от:</p> <p>[...]</p> <p>се налага имуществена санкция до 1 000 000 лв., но не по-малко от равностойността на облагата, когато тя е имуществена; санкция в размер до 1 000 000 лв. се налага и когато облагата няма имуществен характер или размерът ѝ не може да се установи.</p> <p>(5) (Предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015 г.) Отнема се в полза на държавата придобитата от юридическото лице пряка или непряка облага от престъплението по ал. 1, ако не подлежи на връщане или възстановяване, или на отнемане по реда на Наказателния кодекс. Когато вещта или имуществото - предмет на престъплението, липсва или е отчуждено, присъжда се неговата левова равностойност.</p>	
---	---	--

<p>Член 12</p> <p>Компетентност</p> <p>1. Държавите членки установяват компетентността си по отношение на престъпленията, посочени в членове 3—8, когато престъплението е извършено:</p> <p>а) изцяло или отчасти на тяхната територия; или</p> <p>б) от един от техните граждани, поне в случаите, когато деянието се явява престъпление на мястото, където е извършено.</p> <p>2. При установяването на компетентност в съответствие с параграф 1, буква а) дадената държава членка гарантира, че тя има компетентност, когато:</p> <p>а) извършителят извършва престъплението, когато се намира физически на нейната територия, независимо дали престъплението е насочено срещу информационна система, намираща се на нейна територия; или</p> <p>б) престъплението е насочено срещу информационна система, намираща се на нейната територия, независимо дали извършителят се намира физически на нейна територия, когато го извършва.</p> <p>3. Дадена държава членка уведомява Комисията, когато реши да установи компетентност по отношение на престъпления, посочени в членове 3—8, извършени извън нейната територия, включително когато:</p> <p>а) извършителят има обичайно местопребиваване на нейната територия; или</p> <p>б) престъплението е извършено в полза на юридическо лице, установено на нейната територия.</p>	<p>Наказателен кодекс</p> <p>Чл. 3. (1) Наказателният кодекс се прилага за всички престъпления, извършени на територията на Република България.</p> <p>(2) Въпросът за отговорността на чужденци, които се ползват с имунитет по отношение на наказателната юрисдикция на Република България, се решава съобразно с приетите от нея норми на международното право.</p> <p>Чл. 4. (1) Наказателният кодекс се прилага към българските граждани и за извършените от тях престъпления в чужбина.</p> <p>(2) (Изм. - ДВ, бр. 75 от 2006 г., в сила от 13.10.2006 г.) Гражданин на Република България не може да бъде предаден на друга държава или на международен съд за целите на наказателно преследване, освен ако това е предвидено в международен договор, ратифициран, обнародван и влязъл в сила за Република България.</p> <p>Чл. 5. Наказателният кодекс се прилага и към чужденци, извършили в чужбина престъпления от общ характер, с които се засягат интересите на Република България или на български гражданин.</p>	<p>Пълно съответствие.</p>
<p>Член 13</p> <p>Обмен на информация</p>	<p>Закон за Министерството на вътрешните работи</p>	<p>Пълно съответствие.</p>

<p>1. За целите на обмена на информация, свързана с престъпленията, посочени в членове 3—8, държавите членки осигуряват наличието на оперативно национално звено за контакт и използват съществуващата мрежа от оперативни звена за контакт, които са на разположение 24 часа в денонощието и седем дни в седмицата. Държавите членки гарантират също, че разполагат с процедури, чрез които в случай на спешно искане за съдействие компетентният орган в рамките най-много на 8 часа от получаването посочва поне дали на искането за помощ ще бъде отговорено, както и формата и приблизителното време за отговор.</p> <p>2. Държавите членки информират Комисията за определеното от тях звено за контакт, посочено в параграф 1. Комисията съобщава тази информация на останалите държави членки и на компетентните специализирани агенции и органи на Съюза.</p>	<p>Чл. 39. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2015 г.) (2) Главна дирекция "Борба с организираната престъпност" (ГДБОП) е национална специализирана структура за осъществяване на дейностите по чл. 6, ал. 1, т. 1 - 3, 6 - 9 по отношение на организирана престъпна дейност на местни и транснационални престъпни структури, свързана със:</p> <p>[...]</p> <p>3. компютърни престъпления или престъпления, извършени във или чрез компютърни мрежи и системи;</p> <p>[...]</p> <p style="text-align: center;">Правилник за устройството и дейността на Министерството на вътрешните работи</p> <p>Чл. 39. (Изм. - ДВ, бр. 67 от 2015 г., в сила от 01.09.2015 г.) (1) Главна дирекция "Борба с организираната престъпност" самостоятелно или съвместно с други структури на МВР осъществява международно сътрудничество.</p> <p>(2) При осъществяване на международното сътрудничество по ал. 1 органите на ГДБОП:</p> <p>1. организират и осъществяват взаимодействието със съответните полицейски служби на други държави и международни организации по направление на дейност;</p> <p>2. събират, обработват, съхраняват и предоставят информация за двустранното и многостранното сътрудничество по</p>	<p>Информация относно определените точки за контакт беше предоставена на Европейската комисия през м. ноември 2015 г.</p> <p>Сигнали за компютърни престъпления и други заплахи в интернет могат да бъдат подавани чрез сайта www.cybercrime.bg,</p>
--	---	---

<p>3. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират наличието на подходящи канали за докладване с цел да се улесни докладването без необосновано забавяне на компетентните национални органи за престъпления, посочени в членове 3—6.</p>	<p>направление на дейност.</p>	<p>поддържан от сектор “Киберпрестъпност” на ГДБОП.</p>
<p>Член 14</p> <p>Контрол и статистика</p> <p>1. Държавите членки гарантират наличието на система за записване, производство и предоставяне на статистически данни за престъпленията, посочени в членове 3—7.</p> <p>2. Статистическите данни, посочени в параграф 1, като минимум включват съществуващите данни относно броя на посочените в членове 3—7 престъпления, които са регистрирани от държавите членки, както и броя на лицата, срещу които е възбудено наказателно преследване и които са осъдени за престъпления, посочени в членове 3—7.</p>	<p>Закон за съдебната власт</p> <p>Глава двадесета</p> <p>ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ МЕЖДУ СЪДЕБНАТА ВЛАСТ И ИЗПЪЛНИТЕЛНАТА ВЛАСТ</p> <p>Раздел III</p> <p>Съдебна статистика. Информационни системи</p> <p>Чл. 377. (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2009 г.) Висшият съдебен съвет в съответствие със Закона за статистиката предоставя на Националния статистически институт статистически данни за публикуване.</p> <p>Чл. 378. (Изм. - ДВ, бр. 33 от 2009 г.)</p> <p>(1) Единната информационна система за противодействие на престъпността (ЕИСПП) е съвкупност от автоматизирани информационни системи и се състои от централна компонента (ядро) на системата, свързана със системи на съдебната и на изпълнителната власт, които обработват информация за събития и обекти и в цялост осъществяват единно информационно осигуряване на дейността по противодействие на</p>	<p>Пълно съответствие.</p>

	<p>престъпността.</p> <p>(2) Органите на съдебната власт, Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция "Национална сигурност", Министерството на отбраната, Министерството на правосъдието и Министерството на финансите при спазване изискванията на ал. 3 създават, поддържат, използват и развиват ведомствени информационни системи, които са част от ЕИСПП, или обменят информация с нея.</p> <p>Закон за статистиката</p> <p>Чл. 15 (1) (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) Националната статистическа програма се приема ежегодно от Министерския съвет по предложение на председателя на Националния статистически институт в едномесечен срок след внасянето на проекта. Програмата се обнародва в "Държавен вестник".</p> <p>Националната статистическа програма за 2016 г. (обн., ДВ. бр.09 от 2 февруари 2016 г.)</p> <p><i>Тема 1.8 Престъпност и правосъдие</i></p> <p><i>Тема на изследването/дейността</i></p> <p>45. Престъпления, обвиняеми и осъдени лица</p> <p>Описание на изследването/дейността</p> <p>Данни за обвиняемите лица, престъпленията, завършили с осъждане и осъдени лица с</p>	
--	--	--

	<p>влезли в сила присъди; национално ниво, статистически райони, областно и общинско ниво</p> <p>Начин на провеждане на изследването/ дейността</p> <p>Изчерпателно Месечно, тримесечно и годишно</p> <p>Източници и форма на събиране на данните</p> <p>Чрез формуляр на хартиен носител, попълван от органите на досъдебното и съдебното производство - следствие, прокуратура, МВР, МО, съдилищата на територията на страната и данни от административен източник (отдел ЕИСПП към администрацията на Главния прокурор)</p> <p>Задължение на респондентите по предоставяне на данни</p> <p>Задължително всеки месец до 25- то число за формуляра на хартиен носител, до 10-то число след края на тримесечieto за данните от административен източник</p> <p>Задължения по предоставяне на статистическа информация на потребителите</p> <p>Срок</p> <p>Годишни данни за 2015 г.- 15.07.2016</p> <p>Форма на предоставяне</p> <p>Интернет; Общи печатни и електронни публикации; Специализирана електронна публикация: "Престъпления и осъдени лица"; Прессъобщение; Въпросник за Евростат и международни организации; Информационна услуга по заявка</p>	
--	--	--

<p>3. Държавите членки предават на Комисията събраните по настоящия член данни. Комисията прави необходимото консолидираният преглед на тези статистически отчети да бъде публикуван и представен на компетентните специализирани</p>	<p>Източник на финансиране</p> <p>Държавен бюджет (лева)</p> <p>94479</p> <p>Бюджет (лева)</p> <p>94479</p> <p>Списък на стандартните статистически показатели</p> <p>Тема 1.8 Престъпност и правосъдие</p> <p>ПРЕСТЪПЛЕНИЯ, ОБВИНЯЕМИ И ОСЪДЕНИ ЛИЦА</p> <p>1.8.1.1 Наименование на показателя</p> <p>Престъпления по изход на делата</p> <p>Отчетен период</p> <p>Година</p> <p>Групировка/физически измерител</p> <p>по глави от НК и по видове престъпления</p> <p>Териториално ниво</p> <p>общо за страната; статистически райони и области</p> <p>Отговорник</p> <p>Адриана Тетевенска; Илияна Иванова</p> <p>1.8.1.2 Наименование на показателя</p> <p>Престъпления, завършили с осъждане</p> <p>Отчетен период</p>	<p>В изпълнение на член 7 от Закона за статистиката, Националният статистически институт (НСИ) събира, обработва и разпространява статистически данни за включените в Националната статистическа програма (НСП) изследвания. В областта на статистика на правосъдието и престъпността в НСП е включено изследването „Престъпления, обвиняеми и осъдени лица“, като чрез него НСИ</p>
---	---	--

<p>агенции и органи на Съюза.</p>	<p>Година</p> <p>Групировка/физически измерител</p> <p>по глави от НК; по видове престъпления; пол; възраст</p> <p>Териториално ниво</p> <p>общо за страната; статистически райони, области и по местоизвършване на престъплението - по общини</p> <p>Отговорник</p> <p>Адриана Тетевенска; Илияна Иванова</p> <p>1.8.1.3 Наименование на показателя</p> <p>Осъдени лица</p> <p>Отчетен период</p> <p>Година</p> <p>Групировка/физически измерител</p> <p>по глави от НК; по видове престъпления; пол; възраст; наложени наказания</p> <p>Териториално ниво</p> <p>общо за страната; статистически райони и области</p> <p>Отговорник</p> <p>Евелин Йорданова; Адриана Тетевенска; Илияна Иванова</p> <p>1.8.1.4 Наименование на показателя</p> <p>Обвиняеми лица</p> <p>Отчетен период</p>	<p>събира, обработва и разпространява данни за престъпленията, завършили с осъждане, обвиняемите и осъдените лица с влязла в сила присъда в обхвата на Наказателния кодекс. Съгласно чл. 23 и чл. 24 от Закона за статистиката, данните се разпространяват в сроковете, предвидени в Календара за разпространение на статистически данни, чрез средствата за масово осведомяване, интернет страницата на НСИ, чрез собствени публикации или по друг подходящ начин. На интернет страницата на НСИ са публикувани динамични редове с годишни данни за престъпленията, завършили с осъждане, обвиняемите и осъдените лица с влязла в сила присъда от 2004 до 2014 година. Данните за отчетната 2015 г. ще бъдат публикувани през месец юли 2016 г.</p> <p>Отделно Прокуратурата на Република България събира, обработва и съхранява статистически данни за компютърни престъпления по следните показатели: брой новообразувани наказателни производства; брой и видове прокурорски актове, внесени в съда; брой на осъдените лица и вид на наложените наказания; брой на оправданите с влезлите в сила присъди лица. Информацията се актуализира на всеки три месеца и може да бъде предоставена при поискване.</p>
-----------------------------------	---	---

	<p>Година</p> <p>Групировка/физически измерител</p> <p>по глави от НК и по видове престъпления; изход на делата</p> <p>Териториално ниво</p> <p>общо за страната; статистически райони и области</p> <p>Отговорник</p> <p>Илияна Иванова; Адриана Тетевенска</p> <p>Закон за статистиката</p> <p>Чл. 7. (1) Националният статистически институт:</p> <p>1. _____ координира статистическата дейност на държавата, като:</p> <p>а) (изм. - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) сътрудничи с органите на статистиката _____ при подготовката на проекта и при изпълнението на Националната статистическа програма;</p> <p>б) _____ осигурява методологическо единство в изследванията;</p> <p>в) (доп. - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) участва при изграждането на _____ националните статистически информационни системи;</p> <p>г) (нова - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) _____ представлява националната статистическа система в Европейската статистическа система, пред международни организации и поддържа връзки с националните статистически служби на други държави;</p>	
--	---	--

	<p>д) (нова - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) осигурява съответствие на методологията, съдържанието и обхвата на статистическите изследвания с изискванията на Евростат;</p> <p>е) (нова - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) координира всички дейности на национално равнище за разработването, производството и разпространението на европейската статистическа информация;</p> <p>2. проучва и обобщава обществените потребности от статистическа информация;</p> <p>3. (доп. - ДВ, бр. 81 от 2005 г., изм., бр. 98 от 2008 г.) разработва стратегия за развитие на националната статистическа система за всеки 5-годишен период в съответствие с 5-годишната Европейска статистическа програма;</p> <p>4. (изм. - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) изготвя годишен план за дейността си, съобразен с целите на Стратегията за развитие на националната статистическа система;</p> <p>5. (изм. - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) събира, обработва и съхранява индивидуални и лични данни и статистическа информация;</p> <p>6. (изм. - ДВ, бр. 81 от 2005 г.) разработва и поддържа националните статистически класификации, номенклатури, стандарти и методики самостоятелно или с предвидените в нормативен акт органи;</p> <p>7. (изм. - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) разработва демографски прогнози;</p>	
--	--	--

	<p>8. публикува и разпространява статистическа информация;</p> <p>9. предоставя статистическа информация за потребителите от страната и от чужбина;</p> <p>10. (нова - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) предоставя индивидуални данни и обобщена статистическа информация на Евростат за производството на европейска статистическа информация;</p> <p>11. (нова - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) провежда статистически изследвания, необходими за производството на национална или европейска статистическа информация, възложени и финансирани с безвъзмездни целеви средства от Евростат или от други международни органи или организации;</p> <p>12. (предишна т. 10, доп. - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) изгражда и поддържа национални и регионални статистически регистри и бази от данни;</p> <p>13. (отм., предишна т. 11, доп. - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) оказва методологична и методическа помощ и упражнява контрол върху качеството на статистическите изследвания, провеждани от органите на статистиката;</p> <p>14. (предишна т. 12 - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) изгражда, поддържа и управлява централен статистически архив и специализирана библиотека;</p> <p>15. (нова - ДВ, бр. 81 от 2005 г., предишна т. 14, изм., бр. 98 от 2008 г.) разработва, произвежда и</p>	
--	--	--

	<p>разпространява статистическа информация за административно-териториалните и териториалните единици съгласно Класификацията на териториалните единици за статистически цели в България.</p> <p>(2) (Доп. - ДВ, бр. 81 от 2005 г.) Националният статистически институт може да извършва и статистически изследвания, невключени в Националната статистическа програма, както и обработка на статистически данни или други статистически услуги при възлагане с договор.</p> <p>Чл. 23. (Доп. - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) Националният статистически институт и органите на статистиката запознават обществеността с резултатите от статистическите изследвания чрез средствата за масово осведомяване, интернет страниците си, чрез собствени публикации или по друг подходящ начин при спазване разпоредбите на глава шеста.</p> <p>Чл. 24. (1) (Доп. - ДВ, бр. 81 от 2005 г., бр. 100 от 2007 г., бр. 98 от 2008 г.) Националният статистически институт и органите на статистиката предоставят безплатно статистическа информация от изследванията, включени в Националната статистическа програма, на Народното събрание, президента на Република България, Министерския съвет, Сметната палата, Българската народна банка,</p>	
--	---	--

	<p>Комисията за финансов надзор, Националният осигурителен институт, министерствата и другите централни органи на изпълнителната власт, на органите на съдебната власт, на органите на местното самоуправление и местната администрация и на органите, поддържащи национални регистри, предвидени в закон. Информацията е с обхват и актуалност съгласно Списък на стандартните статистически показатели, утвърден от председателя на Националния статистически институт.</p> <p>(2) На заинтересуваните институции, предложили изследване, включено в Националната статистическа програма, органите на статистиката предоставят безплатно статистическа информация от изследването.</p> <p>(3) (Доп. - ДВ, бр. 98 от 2008 г.) Статистическа информация се предоставя безплатно на международни статистически организации, ако това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна.</p> <p>(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 81 от 2005 г., доп., бр. 98 от 2008 г.) Извън случаите по ал. 1, 2 и 3 Националният статистически институт и органите на статистиката предоставят статистическа информация срещу заплащане на държавни такси, чийто размер се определя с тарифа на Министерския съвет и/или съгласно правилник за разпространение на статистически продукти и</p>	
--	---	--

	услуги, утвърден от председателя на Националния статистически институт.	
<p>Член 15</p> <p>Замяна на Рамково решение 2005/222/ПВР</p> <p>Рамково решение 2005/222/ПВР се заменя по отношение на държавите членки, които участват в приемането на настоящата директива, без да се засягат задълженията на тези държави членки във връзка със сроковете за транспониране на Рамковото решение в националното право.</p> <p>По отношение на държавите членки, които участват в приемането на настоящата директива, позоваванията на Рамково решение 2005/222/ПВР се считат за позовавания на настоящата директива.</p>		Не подлежи на въвеждане.
<p>Член 16</p> <p>Транспониране</p> <p>1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 4 септември 2015 г.</p> <p>2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на мерките, с които се транспонират в националното им право задълженията, наложени им с настоящата директива.</p> <p>3. Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се придружава от подобно позоваване при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.</p>	<p>Проект на Закон за изменение и допълнение на Наказателен кодекс</p> <p>§ 30. Този закон въвежда изискванията на:</p> <p>4. Директива 2013/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 12 август 2013 година относно атаките срещу информационните системи и за замяна на Рамково решение 2005/222/ПВР на Съвета (ОВ L 218 от 14 август 2013 г.).</p>	Пълно съответствие.

<p>Член 17</p> <p>Докладване</p> <p>До 4 септември 2017 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка на степента, в която държавите членки са предприели необходимите мерки, за да се съобразят с настоящата директива, придружен при необходимост от законодателни предложения. Комисията отчита също техническото и правното развитие в областта на киберпрестъпността, по-специално по отношение на обхвата на настоящата директива.</p>		<p>Не подлежи на въвеждане.</p>
<p>Член 18</p> <p>Влизане в сила</p> <p>Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.</p>		<p>Не подлежи на въвеждане.</p>
<p>Член 19</p> <p>Адресати</p> <p>Адресати на настоящата директива са държавите членки в съответствие с Договорите.</p>		<p>Не подлежи на въвеждане.</p>